

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 30ής Νοεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση T-5/97,

Industrie des poudres sphériques, με έδρα το Annemasse (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον C. Momège, δικηγόρο Παρισίων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. May, 398, route d'Esch,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την F. Mascardi, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενη από τον A. Carnelutti, δικηγόρο Παρισίων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζόμενης από την

Péchiney électrométallurgie, με έδρα το Courbevoie (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους J.-P. Gunther και O. Prost, δικηγόρους Παρισίων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Loesch και Wolter, 11, rue Goethe,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 7ης Νοεμβρίου 1996, να απορρίψει την καταγγελία της προσφεύγουσας με την οποία επιδιωκόταν κατά κύριο λόγο να διαπιστωθεί παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 82 ΕΚ) από την Péchiney électrométallurgie (υπόθεση IV/35.151/E-1 IPS/Péchiney électrométallurgie),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τον R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, την P. Lindh, τον J. D. Cooke, τον M. Βηλαρά και τον N. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 6ης Απριλίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

A. Το σχετικό προϊόν

- 1 Το πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο είναι χημικό στοιχείο το οποίο λαμβάνεται υπό μορφή τεμαχίων, ρινισμάτων και ακίδων είτε από οξειδίο του ασβεστίου (ασβέστη) είτε από χλωριούχο ασβέστιο.
- 2 Παράγεται σε πέντε χώρες, δηλαδή στη Γαλλία (από την Pechiney électrometallurgie, στο εξής: PEM), την Κίνα, τη Ρωσία, τον Καναδά (από την εταιρία Timminco) και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (από την εταιρία Minteq). Οι παραγωγοί χρησιμοποιούν δύο διαφορετικές μεθόδους παρασκευής: την ηλεκτρολυτική και την αργιλοθερμική μέθοδο.
- 3 Η ηλεκτρολυτική μέθοδος, η οποία χρησιμοποιείται στην Κίνα και τη Ρωσία, έχει δύο στάδια: την ηλεκτρόλυση χλωριούχου ασβεστίου, κατά την οποία το ασβέστιο αποτίθεται σε κάθοδο από χαλκό, δίνοντας ένα κράμα χαλκού-ασβεστίου, και την απόσταξη του κράματος χαλκού-ασβεστίου, η οποία καθιστά δυνατό τον χωρισμό των δύο μετάλλων. Η μέθοδος αυτή καθιστά δυνατή την παραγωγή καθαρότατου πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου, αλλά συνεπάγεται σημαντική κατανάλωση ηλεκτρισμού.

- 4 Η αργιλοθερμική μέθοδος έχει μόνον ένα στάδιο αναγωγής οξειδίου του ασβεστίου από αλουμίνιο με υγροποίηση ατμών ασβεστίου. Η μέθοδος αυτή, η οποία είναι σχετικά εύχρηστη, χρησιμοποιείται από όλους τους δυτικούς παραγωγούς λόγω του μειωμένου κόστους επενδύσεως και εκμεταλλεύσεως.
- 5 Διάφορες ποικιλίες πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου είναι διαθέσιμες στην αγορά, αναλόγως της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε ή των εφαρμογών που επιδιώκονται. Η ποιότητα των προϊόντων αυτών εξαρτάται στην ουσία από τον βαθμό καθαρότητας σε ασβέστιο, ο οποίος βελτιώνεται με ένα ή περισσότερα στάδια αποστάξεως.
- 6 Μια πρώτη ποικιλία είναι το κατά την ορολογία που χρησιμοποιήσαν αντιστοίχως η προσφεύγουσα και η Επιτροπή «τυποποιημένο» ή «εμπορικό» πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο. Λαμβάνεται με την αργιλοθερμική μέθοδο. Η περιεκτικότητα της ποικιλίας αυτής σε ασβέστιο κυμαίνεται μεταξύ 97 και 98,8 % αναλόγως του παραγωγού, η δε περιεκτικότητα σε οξυγόνο είναι κατά πολύ ανώτερη εκείνης του πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου που παράγεται από τους Κινέζους και Ρώσους παραγωγούς. Το προϊόν «Ca RK», το οποίο εμπορεύεται η PEM, ανήκει στην πρώτη αυτή ποικιλία.
- 7 Μια δεύτερη ποικιλία πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου, η οποία και αυτή λαμβάνεται με την αργιλοθερμική μέθοδο, περιέχει διάφορα είδη πυρηνικού πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου τα οποία λαμβάνονται με απόσταξη τυποποιημένου πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου. Η ποικιλία αυτή, στην οποία ανήκουν τα προϊόντα «CaN» και «CaNN» που εμπορεύεται η PEM, έχει υψηλότερο βαθμό καθαρότητας (99,3 % ασβέστιο). Όμως, σχεδόν το σύνολο των αγοραστών πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου δεν απαιτεί τέτοιο βαθμό καθαρότητας, οπότε οι πωλήσεις της ποικιλίας αυτής δεν ξεπερνούν μερικούς τόνους κάθε χρόνο. Η τιμή της εν λόγω ποικιλίας πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου είναι υπερδιπλάσια της τιμής του προϊόντος τυποποιημένης ποιότητας, λόγω του κόστους που έχει η απόσταξη.

- 8 Μια τρίτη ποικιλία πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου αποτελείται από το κινέζικο και ρώσικο πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο, το οποίο αποκαλείται και ηλεκτρολυτικό μεταλλικό ασβέστιο. Η ηλεκτρολυτική μέθοδος καθιστά δυνατό να ληφθεί κατώτατη περιεκτικότητα ασβεστίου η οποία κυμαίνεται μεταξύ 98,5 και 99,7 %. Οι τιμές που ζητούνταν πριν από την επιβολή δασμών αντντάμπινγκ επί του μεταλλικού ασβεστίου προελεύσεως Κίνας και Ρωσίας είχαν ως αποτέλεσμα να φέρουν τα προϊόντα αυτά κοντά στα προϊόντα τυποποιημένης ποιότητας που ανταγωνίζονται.
- 9 Το διηρημένο μεταλλικό ασβέστιο είναι ένα παράγωγο προϊόν του πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου. Δύο μέθοδοι μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να ληφθεί διηρημένο μεταλλικό ασβέστιο. Η πρώτη μέθοδος, η οποία χρησιμοποιείται από την PEM και τις άλλες επιχειρήσεις που δρουν στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου, στηρίζεται στη μηχανική εν ψυχρώ λειοτρίβηση πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου και καθιστά δυνατή την παρασκευή σκόνης. Η δεύτερη μέθοδος, η οποία χρησιμοποιείται μόνον από την εταιρία Industrie des poudres sphériques (στο εξής: IPS), στηρίζεται στην τεχνική του καταιονισμού και καθιστά δυνατό να ληφθούν σφαιρίδια (ή κόκκοι). Η τεχνική αυτή συνίσταται στην τήξη πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου εντός κλιβάνου αντιστάσεως και μετά στον καταιονισμό του εντεύθεν υγρού ασβεστίου εντός πύργου κοκκοποιήσεως, το δε σύνολο λειτουργεί υπό πίεση με ευγενές αέριο (αργόν). Οι απαιτήσεις της μεθόδου του καταιονισμού επιβάλλουν στην IPS να χρησιμοποιεί καθαρότατο πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο.

B. Οι σχετικές επιχειρήσεις

- 10 Η προσφεύγουσα εταιρία, η IPS, πρώην Extramet industrie (στο εξής: Extramet), εδρεύει στο Annemasse (Γαλλία). Ιδρύθηκε το 1982 κατόπιν της ανακαλύψεως το 1980 μιας μεθόδου παρασκευής διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου και εμπορεύεται το προϊόν που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο.
- 11 Η PEM, πρώην Société électrométallurgique du Planet και πρώην θυγατρική της εταιρίας Bozel électrométallurgie, ανήκει στον όμιλο Péchiney από το 1985 και είναι ο μόνος κοινοτικός παραγωγός πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου. Εμπορεύεται και διηρημένο μεταλλικό ασβέστιο που λαμβάνεται με λειοτρίβηση.

Γ. Η υπόθεση Extramet industrie κατά Συμβουλίου (C-358/89)

- 12 Στις 18 Σεπτεμβρίου 1989, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2808/89 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ενώσεως και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές αυτές (ΕΕ L 271, σ. 1).
- 13 Στις 27 Νοεμβρίου 1989, η προσφεύγουσα, της οποίας τότε η επωνυμία ήταν Extramet, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού αυτού.
- 14 Με την απόφαση της 11ης Ιουνίου 1992, C-358/89, Extramet industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1992, σ. I-3813, στο εξής: απόφαση Extramet II), το Δικαστήριο ακύρωσε τον κανονισμό 2808/89 με το σκεπτικό ότι τα κοινοτικά όργανα, αφενός, δεν εξέτασαν πραγματικά το ζήτημα αν η ΡΕΜ, κοινοτική επιχείρηση που υπέστη ζημία υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1), είχε η ίδια συντελέσει στη ζημία αυτή με την άρνησή της πωλήσεως στην ΙΡS και, αφετέρου, δεν απέδειξαν ότι η ζημία που ελήφθη υπόψη δεν απορρέει από τους παράγοντες που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, οπότε τα εν λόγω όργανα δεν προσδιόρισαν ορθώς τη ζημία.

Δ. Η υπόθεση Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (T-2/95)

- 15 Κατόπιν της αποφάσεως Extramet II, η ΡΕΜ απέστειλε, την 1η Ιουλίου 1992, υπόμνημα στην Επιτροπή για την επανάληψη της έρευνας και σημείωμα τεχνικής φύσεως σχετικά με την αξιολόγηση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.

- 16 Στις 19 Οκτωβρίου 1994, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/94 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας (ΕΕ L 270, σ. 27).
- 17 Στις 9 Ιανουαρίου 1995, η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού αυτού.
- 18 Με την απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 1998, T-2/95, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1998, σ. II-3939), το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή αυτή.
- 19 Στις 16 Δεκεμβρίου 1998, η IPS υπέβαλε αίτηση αναιρέσεως κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου. Με την απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Οκτωβρίου 2000, C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2000, σ. I-8147), απορρίφθηκε η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως.

Ε. Οι σχέσεις μεταξύ IPS και PEM

- 20 Η IPS είναι η μόνη επιχείρηση που παράγει διηρημένο μεταλλικό ασβέστιο με την τεχνική του καταιονισμού, πράγμα που της επιβάλλει τη χρησιμοποίηση ως πρώτης ύλης πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου που πρέπει να είναι καθαρότατο και να έχει χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου. Από το 1991 αποτεινόταν στην PEM για να λάβει προϊόν που να έχει τα χαρακτηριστικά αυτά αλλά να αντιστοιχεί στην τυποποιημένη ποιότητα (δηλαδή να μην είναι απεσταγμένο). Η PEM ήταν σε θέση να της προμηθεύσει ένα τέτοιο προϊόν μόλις το 1995, κατόπιν ερευνών, τεχνικών διαρρυθμίσεων στο εργοστάσιό της και πολλών παραδόσεων για δοκιμές. Παρά ταύτα, η IPS αρνήθηκε το προϊόν αυτό λόγω της υψηλότερης τιμής του.

ΣΤ. Η διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής

- 21 Με υπόμνημα που πρωτοκολλήθηκε στις 20 Ιουλίου 1994, η προσφεύγουσα υπέβαλε στη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Επιτροπής (ΓΔ IV) καταγγελία, επιδιώκοντας κατά κύριο λόγο να διαπιστωθεί ότι η PEM εκμεταλλεύθηκε καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση της. Με την καταγγελία της, η IPS ισχυρίστηκε, αφενός, ότι η PEM χρησιμοποίησε τη διαδικασία αντιντάμπινγκ που οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού 2557/94 (στο εξής: διαδικασία αντιντάμπινγκ) για να ενισχύσει τη δεσπόζουσα θέση της στην αγορά του μεταλλικού ασβέστιου και, έτσι, για να αποκόψει την IPS από τις πηγές εφοδιασμού με πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο προελεύσεως Κίνας και Ρωσίας. Αφετέρου, η IPS ισχυρίστηκε ότι η PEM επεδίωκε να εμποδίσει ή να καθυστερήσει τον εφοδιασμό της IPS με πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο, έτσι ώστε να την αφανίσει από την αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβέστιου.
- 22 Με έγγραφο της 21ης Ιουλίου 1994, η PEM πρότεινε στην προσφεύγουσα να την εφοδιάζει, για τις ανάγκες της προσφεύγουσας σε πυρηνικό πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο, με το ασβέστιό της του είδους CaNN σε ποσότητα 100 έως 150 τόνων τον χρόνο επί μία πενταετία. Η τιμή που προτάθηκε ήταν 33 γαλλικά φράγκα (FRF) το κιλό και θα ίσχυε από τον Σεπτέμβριο μέχρι τον Δεκέμβριο του 1994, ενώ στη συνέχεια θα εφαρμοζόταν μια ρήτρα εξάμηνης αναπροσαρμογής αναλόγως της εξελίξεως της μέσης τιμής πωλήσεως του τυποποιημένου μεταλλικού της ασβέστιου.
- 23 Η πρόταση αυτή οδήγησε στην ανταλλαγή πολλών επιστολών μεταξύ PEM και IPS, με τις οποίες η προσφεύγουσα υπενθύμισε ότι αναζητεί τυποποιημένο μεταλλικό ασβέστιο και όχι πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο, αλλά τελικά δέχθηκε να δοκιμάσει με δικά της έξοδα μια παρτίδα απεσταγμένου πρωτογενούς μεταλλικού ασβέστιου, για να εξακριβώσει αν έτσι μπορεί να βελτιωθεί το τυποποιημένο μεταλλικό ασβέστιο της PEM. Στις 28 Φεβρουαρίου 1995, η PEM παρέδωσε στην IPS μια παρτίδα 5 τόνων απεσταγμένου πρωτογενούς μεταλλικού ασβέστιου. Η δοκιμή αυτή έγινε από τις 28 Φεβρουαρίου μέχρι τις 3 Μαρτίου 1995 υπό τον έλεγχο δύο ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων: του κ. Laurent, πραγματογνώμονα που ορίστηκε από την IPS, και του καθηγητή Winand, πραγματογνώμονα που ορίστηκε από την PEM. Η δοκιμή κατέστησε δυνατό να αποδειχθεί ότι η παρτίδα απεσταγμένου μεταλλικού ασβέστιου που δοκιμάστηκε ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στις απαιτήσεις της μεθόδου που χρησιμοποιεί η IPS.

- 24 Κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, ο κ. Laurent συνέταξε, στις 19 Μαΐου 1995, βάσει των εγγράφων που αντηλλάγησαν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων, έκθεση για να αποδείξει ότι η PEM επίτηδες περιέπλεξε και καθυστέρησε την παραγωγή μεταλλικού ασβεστίου προσαρμοσμένου στις τεχνικές ανάγκες της IPS. Στις 18 Δεκεμβρίου 1995, ο καθηγητής Winand συνέταξε έκθεση η οποία θέτει υπό αμφισβήτηση το πόρισμα της εκθέσεως του κ. Laurent.
- 25 Στις 21 Ιουνίου 1995, την επαύριο μιας συναντήσεως που οργάνωσε η ΓΔ IV σχετικά με την καταγγελία που υπέβαλε η IPS, η PEM πρότεινε στην IPS να την εφοδιάζει με δοκιμασμένο από τους πραγματογνώμονες πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο χαμηλής περιεκτικότητας σε οξυγόνο («CaBO» όπως το ονόμασε η PEM), σε ετήσια ποσότητα 120 έως 150 τόνων. Η τιμή που προτάθηκε ήταν στην αρχή 40 και μετά 37 FRF το κιλό. Η PEM δικαιολόγησε την τιμή αυτή με το πρόσθετο κόστος που επέβαλαν οι ιδιαίτερες απαιτήσεις της IPS. Παρά ταύτα, η IPS αρνήθηκε την προσφορά αυτή λόγω της υψηλότερης τιμής.
- 26 Στις 20 και 21 Νοεμβρίου 1995, η Επιτροπή προέβη, στην έδρα της PEM, σε εξακρίβωση βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25). Στις 27 Νοεμβρίου 1995, η Επιτροπή προέβη σε δεύτερη εξακρίβωση στην έδρα της προσφεύγουσας. Επίσης, η Επιτροπή απηύθυνε βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 αιτήσεις πληροφοριών στους δυτικούς παραγωγούς καθώς και στους κύριους Ευρωπαίους εισαγωγείς και μεταποιητές πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου. Επί πλέον, η ΓΔ IV εξέτασε, με τη συμφωνία των μερών, όλα τα έγγραφα που υποβλήθηκαν από τα μέρη στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.
- 27 Με έγγραφο της 18ης Μαρτίου 1996, η Επιτροπή ανέφερε στην IPS, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 37), τους λόγους για τους οποίους σκόπευε να απορρίψει την καταγγελία της. Στις 12 Μαρτίου 1996 και μετά πάλι στις 15 Απριλίου 1996, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με τη διαδικασία και με την ανακοίνωση βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού αυτού. Και στα δύο έγγραφα αυτά, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι η PEM ακολουθεί πολιτική καταχρηστικών και εξοντωτικών τιμών.

- 28 Επίσης, η IPS, αφού εξέτασε τα μη εμπιστευτικά έγγραφα του φακέλου, ζήτησε, με έγγραφό της της 15ης Απριλίου 1996, να αποκτήσει πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που δεν της είχαν κοινοποιηθεί. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε από τον αρμόδιο διευθυντή της ΓΔ IV, με έγγραφο της 7ης Ιουνίου 1996, με την αιτιολογία ότι τα έγγραφα αυτά είναι εμπιστευτικά.
- 29 Με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 1996, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να δώσει ευνοϊκή συνέχεια στην καταγγελία της IPS και την απέρριψε (στο εξής: απόφαση).
- 30 Στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή εξετάζει τις τρεις πτυχές που αποτέλεσαν το αντικείμενο της έρευνάς της σχετικά με την ΡΕΜ, δηλαδή την καταστρατήγηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, τη χρησιμοποίηση παρελκυστικής τακτικής για να εμποδιστεί ή να καθυστερήσει ο εφοδιασμός της IPS και την τήρηση πολιτικής εξοντωτικών και καταχρηστικών τιμών σε σχέση με την IPS. Όσον αφορά τη φερόμενη καταστρατήγηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή απέρριψε τον ισχυρισμό αυτόν διατεινόμενη ότι αυτή καθαυτή η προσφυγή στη διαδικασία αντιντάμπινγκ δεν αποτελεί παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 82 ΕΚ) και ότι, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή εξακρίβωσε όλα τα στοιχεία που τα μέρη υπέβαλαν στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής. Όσον αφορά τη φερόμενη παρελκυστική τακτική, η Επιτροπή θεώρησε ότι η ΡΕΜ κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της IPS. Τέλος, όσον αφορά την τυχόν πολιτική εξοντωτικών και καταχρηστικών τιμών, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η IPS δεν προσκόμισε στοιχεία ικανά να αποδείξουν την ύπαρξη τέτοιας πρακτικής και ότι οι έρευνες που διεξήγαγε η Επιτροπή δεν επιτρέπουν το συμπέρασμα ότι παραβιάστηκε το δίκαιο του ανταγωνισμού.

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 31 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Ιανουαρίου 1997, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

- 32 Με διάταξη της 23ης Ιουλίου 1997, ο πρόεδρος του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην ΡΕΜ να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής. Με τη διάταξη αυτή έγινε επίσης δεκτή αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι της παρεμβαίνουσας, αίτηση που υπέβαλε η ΙΡS σχετικά με ορισμένα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής, στο υπόμνημα απαντήσεως και στα παραρτήματά τους.
- 33 Με διάταξη της 12ης Νοεμβρίου 1997, ο πρόεδρος του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε δεύτερη αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι της παρεμβαίνουσας, αίτηση που υποβλήθηκε από την ΙΡS σχετικά με ορισμένα στοιχεία που εκτίθενται σε παράρτημα του υπομνήματος ανταπαντήσεως της Επιτροπής.
- 34 Στις 16 Δεκεμβρίου 1997, η ΡΕΜ υπέβαλε υπόμνημα παρεμβάσεως. Στις 27 Φεβρουαρίου 1998, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος αυτού.
- 35 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε, αφενός, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να θέσει στους διαδίκους μια ερώτηση προς απάντηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και, αφετέρου, να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 36 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 6ης Απριλίου 2000. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα συμφώνησε να περιληφθούν στο προς δημοσίευση κείμενο της αποφάσεως τα εμπιστευτικά στοιχεία της εκθέσεως ακροατηρίου.

37 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Νοεμβρίου 1996·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

38 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

39 Η παρεμβαίνουσα ΡΕΜ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 40 Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος, με τον οποίο προβάλλεται, αφενός, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης και, αφετέρου, παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 253 ΕΚ), αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής παραγνώριση της σχέσεως μεταξύ της παρελκυστικής τακτικής της ΡΕΜ και της χρησιμοποίησεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Ο δεύτερος, με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης, επικρίνει την άρνηση της Επιτροπής να συναγάγει ότι η ΡΕΜ τήρησε παρελκυστική τακτική. Ο τρίτος, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης, τονίζει την πραγματική πλάνη και την πλάνη εκτιμήσεως που εμφιλοχώρησαν σε πολλά σημεία της συλλογιστικής της Επιτροπής. Ο τέταρτος, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου, προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν κοινοποίησε στην προσφεύγουσα ορισμένα έγγραφα του φακέλου.
- 41 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι προεισαγωγικός του πρώτου και ως εκ τούτου θα εξεταστεί πρώτος. Επί πλέον, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται στην ουσία τα ίδια νομικά επιχειρήματα που προβάλλονται με τον δεύτερο. Κατά συνέπεια, οι δύο αυτοί λόγοι ακυρώσεως πρέπει να εξεταστούν μαζί.

Επί του δευτέρου και τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλονται πραγματική πλάνη, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης στο μέτρο που η Επιτροπή αρνήθηκε να συναγάγει ότι η ΡΕΜ τήρησε παρελκυστική τακτική

- 42 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως έχει δύο σκέλη και ο τρίτος τέσσερα. Με το τέταρτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως επιδιώκεται να αμφισβητηθεί ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι λόγω της υπάρξεως εναλλακτικών προμηθευτών η ΙΡΣ δεν ήταν αναγκασμένη να εφοδιάζεται από την ΡΕΜ. Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και με τα τρία πρώτα σκέλη του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται στην ουσία ότι η Επιτροπή, συνάγοντας ότι η ΡΕΜ πράγματι προσπάθηκε να εφοδιάσει την ΙΡΣ με πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο,

υπέπεσε σε πραγματική πλάνη και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που συνεπάγονται παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης. Το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως θέτει το ζήτημα αν ήταν καταχρηστική η από 21 Ιουνίου 1995 προσφορά της PEM σχετικά με απεσταγμένο μεταλλικό ασβέστιο.

1. Επί της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ως προς το ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι υπήρχαν εναλλακτικοί προμηθευτές (τέταρτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως)

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 43 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν ισχυρίστηκε, στην απόφασή της, ότι η IPS διαθέτει εναλλακτικές σε σχέση με την PEM πηγές εφοδιασμού, ακόμη και αν αποκλειστούν οι Κινέζοι και οι Ρώσοι παραγωγοί.
- 44 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, αφενός, ότι οι παραγωγοί της Βόρειας Αμερικής ουδέποτε είχαν σημαντική παρουσία στην ευρωπαϊκή αγορά παρά την επιβολή το 1989 και 1994 δασμών αντνιτάμπινγκ κατά των εισαγωγών καταγωγής Κίνας και Ρωσίας. Αφετέρου, είχε δυσκολίες να εφοδιαστεί από τους παραγωγούς αυτούς.
- 45 Έτσι, ο Καναδός παραγωγός Timminco, αφού παρέδωσε 47 τόνους το 1994, ανέστειλε τις παραδόσεις του το 1995, παρά την επιμονή της IPS να προμηθευτεί από αυτόν. Επί πλέον, μια παραγγελία 10 τόνων πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου που η IPS έδωσε στην Timminco στις 14 Μαΐου 1997 οδήγησε μόλις στην παράδοση 4,5 τόνων στις 18 Ιουνίου 1997. Όσον αφορά τον Αμερικανό παραγωγό Minteq, η

απάντηση σε αίτηση της IPS από τον Οκτώβριο του 1994 να της υποβάλει προσφορά παραδόσεως 150 τόνων δεν συνοδεύτηκε με καμία διευκρίνιση σχετικά με την προθεσμία. Εξάλλου, να μεν στις 8 Δεκεμβρίου 1994 δόθηκε μια πρώτη παραγγελία 2 τόνων, πλην όμως η παράδοση έγινε μόλις τέσσερις μήνες αργότερα, αφού καθυστέρησε κατ' επανάληψη.

- 46 Η Επιτροπή διατείνεται ότι οι προσφορές που προτάθηκαν από τους παραγωγούς της Βόρειας Αμερικής καθώς και οι στατιστικές σχετικά με την εισαγωγή πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου στην Κοινότητα δείχνουν έντονη αύξηση των εισαγωγών προελεύσεως Βόρειας Αμερικής. Όσο για τις εισαγωγές της προσφεύγουσας προελεύσεως Ρωσίας και Κίνας, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι εισαγωγές αυτές δεν σταμάτησαν λόγω της επιβολής των δασμών αντιντάμπινγκ.
- 47 Η προσφεύγουσα αντιτάσσει ότι το 1996 δεν έθεσε σε κατανάλωση εντός της Κοινότητας ούτε έναν τόνο κινέζικου ή ρώσικου μεταλλικού ασβεστίου.
- 48 Η παρεμβαίνουσα τονίζει ότι η IPS διαθέτει σημαντικές εναλλακτικές πηγές. Τα στοιχεία της Eurostat δείχνουν, αφενός, ότι οι Κινέζοι και οι Ρώσοι παραγωγοί μπορούν να εφοδιάσουν την IPS με πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο και, αφετέρου, ότι οι εισαγωγές του Καναδού και του Αμερικανού παραγωγού στην Κοινότητα έχουν έντονα αυξηθεί.
- 49 Όσον αφορά τα στοιχεία της Eurostat που επικαλέστηκε η παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η ΡΕΜ επίτηδες προσέθεσε στις ρώσικες και κινέζικες εισαγωγές το μεταλλικό ασβέστιο που τελούσε υπό καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή. Όμως, όσον αφορά το μεταλλικό ασβέστιο που εισάγεται προσωρινώς στην Κοινότητα για να επανεξαχθεί, το μεταλλικό αυτό ασβέστιο δεν αποτελεί πηγή εφοδιασμού. Όσον αφορά τις εισαγωγές προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι στην ουσία πρόκειται για εισαγωγές καλωδίων με πυρήνα οι οποίες υπάγονται στην ίδια δασμολογική κλάση με το ασβέστιο. Όσο για τις καναδικές εισαγωγές, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι παραμένουν περιθωριακές.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 50 Σχετικά με τις εισαγωγές προελεύσεως Βόρειας Αμερικής πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, όσον αφορά τον Καναδό παραγωγό Timminco, ακόμη και αν αυτός είχε ορισμένες δυσκολίες να προμηθεύει την IPS, οι στατιστικές της Eurostat δείχνουν ότι οι εισαγωγές προελεύσεως Καναδά ήσαν το 1993 49 τόνοι, το 1994 131 τόνοι, το 1995 75,9 τόνοι, το 1996 65,6 τόνοι και άνω των 111 τόνων για το πρώτο εξάμηνο του 1997, πράγμα που συνιστά μη αμελητέες ποσότητες.
- 51 Όσον αφορά τον παραγωγό των Ηνωμένων Πολιτειών, τη Minteq, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Minteq πράγματι πρότεινε την παράδοση 150 τόνων σε απάντηση της αιτήσεως της IPS, αλλά ανέφερε ότι αναμένει οδηγίες εκ μέρους της IPS (βλ. το έγγραφο του Νοεμβρίου του 1994 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 65 του δικογράφου της προσφυγής). Η IPS έδωσε απάντηση μόλις ένα μήνα αργότερα δίνοντας παραγγελία 8,2 τόνων, και όχι 2 τόνων όπως ισχυρίζεται, η δε Minteq εκτέλεσε την παραγγελία αυτή με καθυστέρηση. Παρά ταύτα, δόθηκε νέα παραγγελία τον Οκτώβριο του 1995, για την οποία η IPS δεν παραπονέθηκε. Εξάλλου, η απάντηση της Minteq στην αίτηση πληροφοριών της Επιτροπής δείχνει τη θέληση και ικανότητα της εταιρίας αυτής να εφοδιάζει την ευρωπαϊκή αγορά.
- 52 Όσον αφορά τους Ρώσους και τους Κινέζους παραγωγούς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, όπως κρίθηκε στην προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (σκέψη 304), η επιβολή δασμού συνισταμένου σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό, αντίθετα με τον καθορισμό δασμών αναλόγως μιας κατώτατης τιμής εισαγωγής, καθιστά δυνατό να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος καταστρατηγήσεως των δασμών με μεθοδεύσεις σχετικά με τις τιμές, καθόσον το ποσό των εισπραττομένων δασμών δεν μειώνεται αν οι εξαγωγείς μειώσουν τις τιμές τους. Ο τρόπος αυτός ενέργειας επιτρέπει να εξασφαλιστεί κατώτατη τιμή για το ασβέστιο στην Κοινότητα και συγχρόνως καθιστά δυνατές τις εισαγωγές με τιμές που αποτελούν απόρροια θεμιτού ανταγωνισμού, δηλαδή με τιμές που επιτρέπουν στον κοινοτικό παραγωγό να έχει λογικό περιθώριο κέρδους.

- 53 Υπό τις συνθήκες αυτές, αυτή καθαυτή η επιβολή δασμού συνιστάμενου σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό δεν έχει ως συνέπεια να εμποδίσει τις εισαγωγές προελεύσεως Κίνας και Ρωσίας (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, σκέψη 305).
- 54 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από τους πίνακες σχετικά με τις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου εκ μέρους της IPS, οι οποίοι δείχνουν ότι μετά την επιβολή των οριστικών δασμών η IPS συνέχισε να εφοδιάζεται από Ρώσους και Κινέζους παραγωγούς. Έτσι, 202 τόνοι εισήχθησαν από την IPS και τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία το 1994 και 160 τόνοι το 1995.
- 55 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα περιορίζεται να αναφέρει ότι το 1996 δεν έθεσε σε κατανάλωση εντός της Κοινότητας ούτε έναν τόνο κινέζικου ή ρώσικου μεταλλικού ασβεστίου.
- 56 Όμως, κατά τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, το 1996 εισήχθησαν και τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία 155 τόνοι μεταλλικού ασβεστίου προελεύσεως Ρωσίας και Κίνας, δηλαδή το 17,5 % της ευρωπαϊκής καταναλώσεως. Έτσι, ακόμη και αν η IPS, κύριος εισαγωγέας της Κοινότητας, σταμάτησε τις εισαγωγές της το 1996, κατά το έτος αυτό εξακολούθησαν να υπάρχουν μη αμελητέες εισαγωγές προελεύσεως των χωρών αυτών. Επομένως, εφόσον ήταν δυνατό για άλλους παραγωγούς να εφοδιαστούν από Ρώσους και Κινέζους προμηθευτές, και η IPS θα μπορούσε να το πράξει.
- 57 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η IPS διέθετε εναλλακτικές σε σχέση με την PEM πηγές.
- 58 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν θεώρησε ότι υφίσταντο εναλλακτικοί σε σχέση με την PEM προμηθευτές.

59 Ως εκ τούτου, το τέταρτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί της υπέρξεως πραγματικής πλάνης, πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και παραβάσεως του άρθρου 86 της Συνθήκης στο μέτρο που η Επιτροπή συνήγαγε ότι η PEM πράγματι προσπάθησε να εφοδιάσει την IPS με μεταλλικό ασβέστιο (πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και πρώτο, δεύτερο και τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως)

60 Στην καταγγελία της, η IPS ισχυρίζεται ότι η PEM επεδίωξε να εμποδίσει ή να καθυστερήσει τον εφοδιασμό της IPS με πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο για να την αφανίσει από την αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου.

61 Συγκεκριμένα, μη διαθέτοντας το τυποποιημένο πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου που απαιτούσε η IPS, η PEM πραγματοποίησε δοκιμές, έρευνες, διαρρυθμίσεις στο εργοστάσιό της και πολλές παραδόσεις για να μπορέσει να προμηθεύσει στην IPS προϊόν που αντιστοιχεί στις τεχνικές της ανάγκης. Όμως, κατά την IPS, οι τεχνικές προσπάθειες στις οποίες φέρεται ότι απεδύθη η PEM για να βελτιώσει το προϊόν της στην πραγματικότητα δεν ήσαν τίποτε άλλο παρά μια σειρά ελιγμών για να περιπλακεί ανώφελα η αναζήτηση λύσεως στο πρόβλημα.

62 Στην απόφασή της, η Επιτροπή εξηγεί ότι, εφόσον, αφενός, κατά το παρελθόν στην PEM είχαν επιβληθεί κυρώσεις από το γαλλικό Conseil de la concurrence (Συμβούλιο Ανταγωνισμού) για πρακτικές που εκ πρώτης όψεως φαίνεται ότι έχουν κάποια ομοιότητα με τις φερόμενες πρακτικές που αποτελούν αντικείμενο της καταγγελίας της IPS και, αφετέρου, η PEM είναι ο μόνος Ευρωπαίος παραγωγός πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου, αποφάσισε να εξετάσει λεπτομερώς τις σχέσεις των μερών από το 1991.

63 Στην ανάλυσή της των σχέσεων αυτών, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η IPS είναι ο μόνος πελάτης της PEM που απαιτούσε πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο με ελεγ-

χόμενη περιεκτικότητα οξυγόνου, ότι στο φάσμα των προϊόντων της PEM δεν υφίσταται προϊόν με καθορισμένη περιεκτικότητα οξυγόνου και ότι η IPS αρνήθηκε να δεχθεί, μόνο για τον λόγο ότι η τιμή ήταν υψηλότερη, μια πρόταση προμήθειας ασβεστίου της PEM του οποίου η συμβατότητα με τις εγκαταστάσεις της IPS αποδείχθηκε κατά τη διάρκεια δοκιμών που έγιναν παρουσία εκπροσώπων και των δύο μερών.

- 64 Η Επιτροπή συνάγει, αφενός, ότι, «στο μέτρο που μια στρατηγική ελιγμών με σκοπό να περιπλακούν στο τεχνικό επίπεδο οι σχέσεις μεταξύ δύο επιχειρήσεων μπορεί να θεωρηθεί καταχρηστική, όπως ισχυρίζεται η IPS, η ύπαρξη τέτοιας στρατηγικής δεν έχει αποδειχθεί» και, αφετέρου, ότι «η IPS δεν απέδειξε την ύπαρξη ουδεμιάς άλλης πρακτικής του ανταγωνιστή της δυναμένης να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 86 της Συνθήκης».
- 65 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στην ανάλυσή της, η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματική πλάνη και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που την οδήγησαν σε παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης.
- 66 Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, για να καθορίσει αν τα μέτρα που έλαβε η PEM για να ανταποκριθεί στις προσδοκίες της IPS ήταν χρήσιμα ή είχαν ως σκοπό μόνο να καθυστερούν επ' άπειρον την παραγωγή προϊόντος ικανοποιητικού για την IPS, δεν μπορούσε να αρνηθεί, όπως λέγει στην απόφασή της, να αξιολογήσει τη χρησιμότητα ή την από τεχνικής απόψεως καταλληλότητα των μέτρων αυτών. Συγκεκριμένα, η ανάλυση της Επιτροπής στηρίζεται μόνο σε απαρίθμηση των διαφόρων αυτών μέτρων χωρίς η Επιτροπή να διερωτάται αν τα μέτρα αυτά είναι λογικά.
- 67 Έτσι, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματική πλάνη και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που συνεπάγονται παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης στα ζητήματα: α) της δυσκολίας της PEM να λύσει το πρόβλημα της παρασκευής προϊόντος προσαρμοσμένου στις ανάγκες της IPS, πρόβλημα που έχει λυθεί από τους άλλους παραγωγούς, β) της απαιτήσεως ιδιαίτερων προδιαγραφών

εκ μέρους της IPS, γ) της μη ανακοινώσεως από τους άλλους παραγωγούς της περιεκτικότητας του μεταλλικού τους ασβεστίου σε οξυγόνο, δ) της αποδείξεως, με την αλληλογραφία μεταξύ PEM και IPS, των προσπαθειών της PEM, ε) της αντιμετώπισεως του προβλήματος του λερώματος από τον ασβέστη, στ) της δυσκολίας για την κατάληξη σε αξιόπιστη μέθοδο αναλύσεως, ζ) της χρησιμότητας των διαρρυθμίσεων στις οποίες προέβη η PEM και η) του ότι η πραγματογνωμοσύνη επιβεβαιώνει ότι υπήρξε παρελκυστική τακτική εκ μέρους της PEM.

- 68 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή υπέπεσε κατά τα πιο πάνω σε πραγματική πλάνη και πλάνη εκτιμήσεως που συνεπάγονται παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης.

α) Επί της δυσκολίας της PEM να λύσει το πρόβλημα της παρασκευής προϊόντος προσαρμοσμένου στις ανάγκες της IPS, πρόβλημα που έχει λυθεί από τους άλλους παραγωγούς

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 69 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η PEM διαθέτει επαρκείς πόρους για να λύσει το πρόβλημα της παραγωγής πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου. Εν προκειμένω, άλλοι παραγωγοί που έχουν λιγότερο αποδοτικές εγκαταστάσεις, όπως η Timminco η οποία έχει παλαιούς κλιβάνους, ή οι Ρώσοι παραγωγοί, μπόρεσαν να λύσουν γρήγορα το πρόβλημα αυτό.
- 70 Η Επιτροπή αμφισβητεί τη λυσιτέλεια της γενομένης από την IPS συγκρίσεως μεταξύ της PEM και των άλλων παραγωγών, καθόσον η σύγκριση αυτή αφορά διαφορετικές καταστάσεις.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 71 Αφενός, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ικανότητα της ΡΕΜ να παρασκευάσει το μεταλλικό ασβέστιο που ζήτησε η ΙΡΣ δεν μπορεί να συγκριθεί με την ικανότητα των Ρώσων και των Κινέζων παραγωγών που παρασκευάζουν το ασβέστιο με ηλεκτρόλυση, μέθοδος η οποία δίνει καθαρότατο ασβέστιο. Συγκεκριμένα, η μέθοδος αυτή συνεπάγεται υψηλότερο κόστος για τους δυτικούς παραγωγούς, οι οποίοι δεν μπορούν να το ανθέξουν.
- 72 Αφετέρου, όσον αφορά τους δυτικούς παραγωγούς που χρησιμοποιούν την ίδια μέθοδο με την ΡΕΜ, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η ποιότητα του ασβεστίου που παράγεται από διάφορους παραγωγούς που χρησιμοποιούν την αργιλοθερμική μέθοδο δεν είναι αναγκαστικά η ίδια. Έτσι, ο Αμερικανός και ο Καναδός παραγωγός φθάνουν σε ποσοστό καθαρότητας 98,5 %, ενώ η ΡΕΜ φθάνει μόνο σε ποσοστό 97 % για το τυποποιημένο πρωτογενές μεταλλικό της ασβέστιο. Επί πλέον, υπάρχουν άλλες διαφορές μεταξύ των ουσιαστών προδιαγραφών των προϊόντων τους. Εν προκειμένω, όπως αναγνωρίζει στην έκθεσή του ο κ. Laurent, πραγματογνώμονας που ορίστηκε από την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι δύο μέθοδοι είναι ανάλογες δεν εμποδίζει την ύπαρξη πιθανών διαφορών στην ποιότητα του τελικού προϊόντος, ιδίως δε όσον αφορά το οξύγονο. Συγκεκριμένα, κατά τον πραγματογνώμονα αυτόν, διάφορες παράμετροι που ανάγονται τόσο στην ποιότητα της πρώτης ύλης όσο και στις συγκεκριμένες τεχνικές μπορούν να οδηγήσουν σε διαφορετικό τελικό αποτέλεσμα στο πλαίσιο της ίδιας μεθόδου.
- 73 Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι ο Αμερικανός και ο Καναδός παραγωγός είναι σε θέση να προμηθεύσουν προϊόν προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις της ΙΡΣ δεν αποτελεί ένδειξη σχετικά με την ικανότητα της ΡΕΜ να παρασκευάσει ένα τέτοιο προϊόν.
- 74 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί της απαιτήσεως ιδιαίτερων προδιαγραφών εκ μέρους της IPS

— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

- 75 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν θεώρησε ότι η IPS είχε ιδιαίτερες απαιτήσεις απλώς και μόνο λόγω της διαπιστώσεως της Επιτροπής ότι το προϊόν που παρασκεύασε η PEM δεν ήταν όμοιο με το προϊόν που οι παραγωγοί της Βόρειας Αμερικής παρασκεύασαν με την ίδια αργιλοθερμική μέθοδο, ενώ η Επιτροπή έπρεπε να αναζητήσει τους λόγους αυτής της διαφοράς μεταξύ των προϊόντων. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν απαιτούσε νέα προδιαγραφή, αλλά απλώς και μόνο να γίνει δεκτή μια προδιαγραφή που τηρούν όλοι οι άλλοι προμηθευτές πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου.
- 76 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι οι απαντήσεις των παραγωγών της Βόρειας Αμερικής, δηλαδή της Minteq και της Timminco, στις αιτήσεις πληροφοριών της Επιτροπής δείχνουν ότι δεν είχε καμία ιδιαίτερη απαίτηση σε σχέση με τα προϊόντα τους.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 77 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, το αν η IPS είχε ιδιαίτερες απαιτήσεις δεν θα εκτιμηθεί με κριτήριο την ικανότητα άλλων προμηθευτών να ικανοποιήσουν την προσφεύγουσα, αλλά με κριτήριο την δυνατότητα της PEM να την εφοδιάσει ικανοποιητικά με βάση τα προϊόντα που η PEM διαθέτει. Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι η PEM δεν είχε τυποποιημένο μεταλλικό ασβέστιο που να μπορεί να ικανοποιήσει την IPS και ότι η τελευταία ήταν ο μόνος πελάτης της PEM που ζητούσε τυποποιημένο μεταλλικό ασβέστιο με χαμηλή

περιεκτικότητα οξυγόνου. Το γεγονός αυτό, που ουδέποτε αρνήθηκε η προσφεύγουσα, επιβεβαιώνεται από την έκθεση Laurent (σελ. 13), που υπέβαλε η προσφεύγουσα, και εξάλλου δεν αντικρούεται από το ότι η Minteq και η Timminco ισχυρίστηκαν, στις απαντήσεις τους στις αιτήσεις πληροφοριών της Επιτροπής, ότι η IPS δεν είχε καμία ιδιαίτερη απαίτηση σχετικά με τα προϊόντα τους.

78 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν θέωρησε ότι η IPS είχε ιδιαίτερες απαιτήσεις από την PEM.

79 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί της μη ανακοινώσεως από τους άλλους παραγωγούς της περιεκτικότητας του μεταλλικού τους ασβεστίου σε οξυγόνο

— Επιχειρήματα των διαδίκων

80 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ανάλυση της Επιτροπής ότι ουδείς παραγωγός στον κόσμο γνωστοποιεί την περιεκτικότητα σε οξυγόνο του πρωτογενούς μεταλλικού του ασβεστίου, και ειδικότερα του τυποποιημένου πρωτογενούς μεταλλικού του ασβεστίου. Υπογραμμίζει συναφώς ότι ο Καναδός παραγωγός Timminco αναφέρει στα τεχνικά του δελτία το ποσοστό οξυγόνου που έχει το τυποποιημένο μεταλλικό του ασβέστιο.

81 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι τα έγγραφα που παραθέτει η προσφεύγουσα είναι αναγνωριστικά δελτία, που παρασχεθήκαν από την Timminco, τα οποία απαι-

τούνται για τη μεταφορά επικίνδυνων ουσιών. Αυτά καθαυτά τα αναγνωριστικά δελτία δεν αρκούν για να αποδείξουν ότι το ποσοστό οξυγόνου αποτελεί εμπορική προδιαγραφή που ανακοινώνεται στους πελάτες και που είναι ικανή να δεσμεύσει τον προμηθευτή.

- 82 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα καταρτίστηκαν ειδικά χάριν αυτής από την Timminco.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 83 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανακοίνωση της περιεκτικότητας οξυγόνου με τα αναγνωριστικά δελτία, που απαιτούνται για τη μεταφορά επικίνδυνων ουσιών, ενός μόνον παραγωγού είναι ανεπαρκές στοιχείο για να αποδειχθεί ότι το ποσοστό οξυγόνου αποτελεί συνήθη εμπορική προδιαγραφή που ανακοινώνεται από τους παραγωγούς στους πελάτες τους. Εξάλλου, οι απαντήσεις στις αιτήσεις πληροφοριών που απηύθυναν οι υπηρεσίες της Επιτροπής επιβεβαιώνουν την ανάλυση αυτή. Έτσι, στο έγγραφο που προσκόμισε ο πράκτορας των Ρώσων παραγωγών δεν περιέχεται καμία προδιαγραφή σχετικά με την περιεκτικότητα του προϊόντος τους σε οξυγόνο, ο δε Αμερικανός παραγωγός Minteq επιβεβαίωσε ότι δεν αναφέρει την περιεκτικότητα σε οξυγόνο, λόγω των δυσκολιών να την μετρήσει.

- 84 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματική πλάνη όταν ισχυρίστηκε ότι οι παραγωγοί πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου δεν γνωστοποιούν την περιεκτικότητά του ασβεστίου τους σε οξυγόνο.

- 85 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

δ) Επί της αποδείξεως, με την ανταλλαγή επιστολών, των προσπαθειών της ΡΕΜ

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 86 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι κακώς η Επιτροπή ισχυρίζεται στην απόφασή της ότι από πολλές επιστολές, πολύ τεχνικής φύσεως, που αντάλλαξαν τα μέρη, καθώς και από συναντήσεις και επισκέψεις του ενός στο εργοστάσιο του άλλου προκύπτει ότι η ΡΕΜ και η ΙΡΣ συνεργάστηκαν στενά για την αναζήτηση λύσεως.
- 87 Κατ' αυτήν, η αλληλογραφία μεταξύ ΡΕΜ και ΙΡΣ δεν αποδεικνύει τις προσπάθειες της ΡΕΜ, αλλά απλώς αναγγέλλει την παραγωγή του μεταλλικού ασβεστίου που ανέμενε η ΙΡΣ, παραγωγή όμως που κατέληξε μόνο σε απογοητευτικές δοκιμές.
- 88 Επί πλέον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι οι τεχνικές πληροφορίες που η ΡΕΜ επικαλέστηκε με τις επιστολές της επικρίνονται από την προσφεύγουσα ως παραπλανητικές. Ιδίως, υπογραμμίζει ότι οι ισχυρισμοί της ΡΕΜ ότι η οξείδωση του παραδοθέντος μεταλλικού ασβεστίου δεν οφείλεται στην πυκνότητά του είναι αουνεπείς και αντίθετοι με μελέτη που η ΙΡΣ ανέθεσε σε ανεξάρτητο εργαστήριο. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης τον παραπλανητικό χαρακτήρα ορισμένων ισχυρισμών της ΡΕΜ, που περιέχονται σε έγγραφο της 21ης Ιουλίου 1994, σχετικά με την πρόταση της επιχειρήσεως αυτής να παραδίδει πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο ήδη από τον Νοέμβριο του 1993. Η πρόταση αυτή αφορούσε αντιθέτως τη δοκιμή μιας παρτίδας πυρηνικού μεταλλικού ασβεστίου στην περίπτωση που αποδεικνυόταν ανεπιτυχής μια προηγούμενη δοκιμή πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου που σχεδιαζόταν εκείνη την εποχή αλλά δεν έγινε ποτέ.
- 89 Η Επιτροπή αναφέρεται στη συνεργασία που υπήρξε μεταξύ των μερών και στα πολλά τεχνικά εμπόδια που αντιμετώπισε η ΡΕΜ για να παραγάγει πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο προσαρμοσμένο στις ανάγκες της ΙΡΣ.

- 90 Η παρεμβαίνουσα υπενθυμίζει ότι ήδη στις 20 Δεκεμβρίου 1993 είχε προτείνει να προμηθεύσει πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο και να αρχίσει με μια δοκιμή σχετικά με παρτίδα πέντε τόνων, για να εξακριβωθεί η γραμμική σχέση μεταξύ του ποσοστού οξυγόνου και του λερώματος των κλιβάνων της IPS. Υπογραμμίζει ότι η πρόταση αυτή απορρίφθηκε από την IPS, η οποία τώρα παραπονείται με την προσφυγή της ότι το εν λόγω πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο δεν δοκιμάστηκε από το 1993.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 91 Η αλληλογραφία των μερών από το 1991 μέχρι το 1995 καθιστά δυνατό να διαπιστωθούν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά.
- 92 Πρώτον, η PEM προέβη σε επτά παραδόσεις πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου για να εξεταστεί η καταλληλότητά του κατά διάφορες δοκιμές που έγιναν τον Απρίλιο, Ιούνιο, Σεπτέμβριο και Νοέμβριο του 1993 καθώς και κατά την περίοδο μεταξύ Φεβρουαρίου και Μαρτίου του 1995. Το γεγονός ότι, εκτός από την τελευταία, οι δοκιμές αυτές απέτυχαν, απλούστατα αποδεικνύει τη δυσκολία που αντιμετώπιζε η PEM για την παρασκευή προϊόντος προσαρμοσμένου στις ανάγκες της IPS. Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνηστεί ότι όλες οι δοκιμές έγιναν με συμφωνία της IPS.
- 93 Δεύτερον, έγιναν διαρρυθμίσεις στο εργοστάσιο της PEM και στο σύστημά της παραγωγής για να προσαρμοστούν αυτά στις ανάγκες της IPS, και συγκεκριμένα οι κλιβανοί του εργοστασίου της PEM εξοπλήστηκαν με σύστημα ψύξεως υπό αργόν, κατέστη δυνατή η εκ νέου επεξεργασία των αποβλήτων «βάθους του κλιβάνου» και έγιναν εργασίες σχετικά με την πυκνότητα του προϊόντος μέσω συμπυκνώσεως σε διπλό κώνο. Συνολικά, λήγοντος του Μαρτίου του 1994 η PEM είχε δαπανήσει 1,5 εκατομμύριο FRF στους εξής τομείς: 0,5 εκατομμύρια για επενδύσεις/κλιβανός «LRR», 0,1 εκατομμύριο για εξοπλισμό σχετικά με τη δοσολογία οξυγόνου και 0,9 εκατομμύρια για έξοδα έρευνας και αναπτύξεως (εκτός διαρθρωτικών εξόδων),

ήτοι, για το 1993, το 8 % του ετησίου κονδυλίου «αναλύσεις» του κεντρικού της ερευνητικού εργαστηρίου και το 25 % των ετησίων επενδύσεων του εργοστασίου της.

- 94 Τέλος, το αποτέλεσμα των δοκιμών που έγιναν τον Φεβρουάριο και Μάρτιο του 1995 δείχνει ότι η PEM προσέφερε τελικά στην IPS, στις 21 Ιουνίου 1995, μεταλλικό ασβέστιο που ανταποκρινόταν σε ικανοποιητικό βαθμό στις απαιτήσεις της μεθόδου που χρησιμοποιούσε η IPS, όπως διαπίστωσαν ο κ. Laurent, πραγματογνώμονας που ορίστηκε από την IPS, και ο καθηγητής Winand, πραγματογνώμονας που ορίστηκε από την PEM. Όμως, η προσφορά αυτή απορρίφθηκε από την IPS. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα αναγνώρισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι ο μόνος λόγος της αρνήσεώς της στηριζόταν στην τιμή που πρότεινε η PEM, ζήτημα που αποτελεί το αντικείμενο του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.
- 95 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή μπορούσε να συναγάγει από την αλληλογραφία μεταξύ PEM και IPS όχι μόνον ότι η PEM κατέβαλε λογικές προσπάθειες για να προσαρμόσει το προϊόν της στις τεχνικές ανάγκες της IPS, αλλά και ότι οι εν λόγω προσπάθειες κατέληξαν στην προσφορά μεταλλικού ασβεστίου προσαρμοσμένου στις ανάγκες αυτές.
- 96 Όσον αφορά τον παραπλανητικό χαρακτήρα των συμπερασμάτων της PEM σχετικά με την πυκνότητα του ασβεστίου, αρκεί η διαπίστωση ότι, σύμφωνα με το αποτέλεσμα των αναλύσεων στις οποίες προέβη η PEM, ο βαθμός πυκνότητας του αμερικανικού ασβεστίου δεν είναι κατώτερος από αυτόν της PEM. Κατά συνέπεια, ήταν λογικό να συναγάγει η PEM ότι τα προβλήματα που αντιμετώπιζε η IPS δεν οφείλονταν στην πυκνότητα, όπως επιβεβαιώθηκε από το ότι ένα πυκνότερο ασβέστιο που παρήγαγε η PEM δεν βελτίωσε τα αποτελέσματα των προηγούμενων δοκιμών. Επομένως, το συμπέρασμα αυτό δεν είναι παραπλανητικό.
- 97 Όσον αφορά τον κατά την IPS παραπλανητικό χαρακτήρα της προτάσεως της PEM να παραδίδει από τον Νοέμβριο πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο, αρκεί η διαπίστωση

ότι η προσφορά αυτή περιλαμβάνεται στα πρακτικά της επισκέψεως της IPS στις εγκαταστάσεις της PEM στις 28 Νοεμβρίου 1993. Το γεγονός ότι η προσφορά είχε ως προϋπόθεση την αποτυχία μιας προηγούμενης δοκιμής ουδόλως αναιρεί το ότι έγινε η προσφορά και, επομένως, το ότι ο ισχυρισμός της PEM δεν είναι παραπλανητικός.

98 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

ε) Επί της αντιμετώπισης του προβλήματος του λερώματος από τον ασβέστη

— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

99 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η απόφαση λέγει ότι η ανάλυση του ποσοστού ασβέστη στο ασβέστιο της PEM, στο οποίο ποσοστό οφείλεται η μη προσαρμογή του προϊόντος της στις ανάγκες της IPS, έγινε σε στενή συνεργασία με τους μηχανικούς της IPS.

100 Υπογραμμίζει ότι, ναι μεν η PEM είχε αναγνωρίσει ήδη από τις 21 Δεκεμβρίου 1992 ότι το οξυγόνο που υπάρχει στο πρωτογενές μεταλλικό της ασβέστιο είναι η αιτία των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η ίδια, πλην όμως η εταιρία αυτή προσπάθησε να επανεξετάσει τη διαπίστωση αυτή τρεις φορές, δηλαδή με ένα εσωτερικό σημείωμα της 2ας Ιουλίου 1993, με ένα τεχνικό σημείωμα της 2ας Μαΐου 1994 και κατά την πρώτη γραπτή διατύπωση, στις αρχές του 1995, του αντικειμένου της εντολής προς τους πραγματογνώμονες.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 101 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η PEM δεν αγνοούσε ότι στο οξυγόνο οφειλόταν το λέρωμα των κλιβάνων της IPS από τον ασβέστη. Παρά ταύτα, η PEM διερωτόταν και ως προς τις άλλες πιθανές αιτίες του λερώματος αυτού.
- 102 Έτσι, στο από 2 Ιουλίου 1993 έγγραφο της που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, η PEM περιορίζεται να ισχυριστεί ότι το ασβέστιο της χαρακτηρίζεται περισσότερο από υψηλές περιεκτικότητες σε αλουμίνιο και μαγνήσιο και λιγότερο από το οξυγόνο που υπάρχει σ' αυτό. Όμως, ο ισχυρισμός αυτός δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τη διαπίστωση ότι τα προβλήματα της IPS οφείλονταν στην περιεκτικότητα σε οξυγόνο.
- 103 Όσο για το τεχνικό σημείωμα της 2ας Μαΐου 1994, σ' αυτό γίνεται περίληψη των διαφόρων σταδίων που διανύθηκαν κατά την αναζήτηση ασβεστίου κατάλληλου για την IPS. Κατά την περιγραφή της καταστάσεως τον Σεπτέμβριο του 1993, η PEM διευκρινίζει ότι, «[σ]το στάδιο αυτό, ο ρόλος του οξυγόνου δεν έχει καθοριστεί σαφώς», πράγμα που την έκανε να προβεί σε πρόσθετες εξετάσεις σχετικά με τη θερμοκρασία τήξεως του ασβεστίου Ca R και την πυκνότητα του ασβεστίου. Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνηστεί, πρώτον, ότι οι μελέτες σχετικά με την πυκνότητα έγιναν συγχρόνως από την IPS και την PEM, καθόσον η IPS ήταν σύμφωνη να γίνουν έρευνες προς την κατεύθυνση αυτή. Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι οι έρευνες της PEM είχαν πάντοτε ως σκοπό τη μείωση του οξυγόνου. Έτσι, η PEM αρχίζει το τεχνικό της σημείωμα υπενθυμίζοντας το αποδεκτό από την IPS ανώτατο όριο οξειδώσεως του ασβεστίου (0,2 %) και τα προβλήματα για να επιτευχθεί η παραγωγή ασβεστίου με τα χαρακτηριστικά αυτά από το τυποποιημένο πρωτογενές μεταλλικό της ασβέστιο.
- 104 Τέλος, και μεν κατά τη γραπτή διατύπωση, στις αρχές του 1995, του αντικειμένου της εντολής προς τους πραγματογνώμονες, η PEM είχε αρχικά προτείνει να γραφεί ότι «η PEM και η IPS συμφωνούν ως προς το ότι το φαινόμενο αυτό θα μπορούσε να οφείλεται σε υψηλότερη συγκέντρωση οξυγόνου στο ασβέστιο που παραδόθηκε», πλην όμως η PEM, κατόπιν παρατηρήσεως εκ μέρους της IPS σχετικά με τη διατύπωση «θα μπορούσε να οφείλεται», επιβεβαίωσε γραπτώς στην IPS ότι επρό-

κειτο περί κακής συνεννοήσεως και ότι είναι σαφέστατη η σχέση αιτίας και αποτελέσματος μεταξύ της περιεκτικότητας σε οξυγόνο και του λερώματος.

- 105 Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι η ΡΕΜ δεν έθεσε υπό αμφισβήτηση την αιτία του προβλήματος του λερώματος για να καθυστερήσει την αναζήτηση λύσεως. Αντιθέτως, η ΡΕΜ πάντοτε προσπάθησε, με τη συμφωνία της ΙΡS, να βρει λύσεις και άλλες πιθανές αιτίες του προβλήματος αυτού.
- 106 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ανάλυσή της του προβλήματος του ασβέστη.
- 107 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

στ) Επί της δυσκολίας για την κατάληξη σε αξιόπιστη μέθοδο ανάλυσεως

— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

- 108 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι κακώς η απόφαση λέγει ότι δεν υφίσταται αξιόπιστη μέθοδος που να καθιστά δυνατό να αναλυθεί η περιεκτικότητα του μεταλλικού ασβεστίου σε οξυγόνο και ότι οι προσπάθειες για την εφαρμογή μιας τέτοιας μεθόδου προσέκρουσαν ιδίως στη δυσκολία ευρέσεως αντιπροσωπευτικού δείγματος ασβεστίου.
- 109 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ναι μεν είναι όντως δύσκολο να γίνει ανάλυση του ποσοστού οξυγόνου, πλην όμως η μέθοδος που χρησιμοποιείται από την ΙΡS και

εφαρμόζεται από το ερευνητικό κέντρο Centre européen de recherche en métallurgie des poudres (στο εξής: Cermer) της Γρενόβλης είναι απόλυτα ικανοποιητική. Εν προκειμένω, τα αποτελέσματα, που η Επιτροπή επικαλέστηκε στην απόφαση, σχετικά με την ανάλυση των δειγμάτων κινέζικου πρωτογενούς ασβεστίου, όπου παρατηρήθηκαν οι πιο μεγάλες αποκλίσεις, δείχνουν παρά ταύτα μέση περιεκτικότητα οξυγόνου που θεωρείται αποδεκτή από την IPS και είναι πολύ κατώτερη από αυτήν του ασβεστίου της PEM. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει επί πλέον ότι η PEM διέθετε μέθοδο αναλύσεως του ποσοστού οξυγόνου.

- 110 Όσον αφορά το ζήτημα του αντιπροσωπευτικού δείγματος, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι το πρόβλημα αυτό συνδέεται με εκείνο της ομοιογένειας του αναλυθέντος προϊόντος και ότι της PEM ήταν έργο να τη βελτιώσει. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ακόμη ότι τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώνονται από τους πραγματογνώμονες των δύο μερών στα πορίσματά τους σχετικά με τις δοκιμές που έγιναν τον Φεβρουάριο του 1995.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 111 Πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αρνείται την ύπαρξη δυσκολιών για την κατάληξη σε αξιόπιστη μέθοδο αναλύσεως, αλλά ισχυρίζεται ότι η μέθοδος αυτή ήταν ήδη γνωστή όχι μόνο στην IPS αλλά και στην PEM.
- 112 Εν προκειμένω, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η ανάγκη καθορισμού μιας μεθόδου αναλύσεως του ποσοστού οξυγόνου οφειλόταν στην κοινή θέληση της προσφεύγουσας και της PEM να ξεκαθαρίσουν την εμπορική τους σχέση. Στο πλαίσιο αυτό, όλες οι έρευνες και δοκιμές που, κατά την προσφεύγουσα, καθυστέρησαν την προσαρμογή στις ανάγκες της του παραδοτέου σε αυτήν μεταλλικού ασβεστίου έγιναν με τη συγκατάθεσή της. Έτσι, σε έγγραφο της IPS προς την PEM της 17ης Μαρτίου 1993, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται: «Μας μένει τώρα να βρούμε μια μέθοδο αναλύσεως που να μην επιδέχεται διαφορετικές ερμηνείες και να μας εξασφαλίζει μέσες τιμές οξυγόνου, ασβέστη και μεταλλικού ασβεστίου αποδεκτές για τις δύο εταιρίες μας». Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα αβάσιμα καταλογίζει στην PEM τη δυσκολία για την κατάληξη σε μια τέτοια μέθοδο.

- 113 Όσον αφορά την ύπαρξη στην PEM αξιόπιστου συστήματος ανάλυσεως, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, κατά τη συνάντηση της 21ης Δεκεμβρίου 1992 του υπευθύνου της PEM για τις δραστηριότητες σχετικά με το ασβέστιο και του προέδρου της IPS, τα μέρη δέχθηκαν ότι η μέτρηση του οξυγόνου και η δειγματοληψία είναι ιδιαίτερος λεπτός και ότι είναι αναγκαίο να μελετήσουν τα προβλήματα αυτά για να μπορέσουν να αξιολογούν επί μονίμου βάσεως τις προόδους της PEM όσον αφορά τη μείωση του ποσοστού του οξυγόνου στο ασβέστιο. Εξάλλου, σε έγγραφό της τής 13ης Ιουλίου 1993, η προσφεύγουσα καταλόγισε στην PEM ακριβώς το γεγονός ότι δεν έχει μέθοδο ανάλυσεως που να της παρέχει τη δυνατότητα να ελέγχει την ποιότητα του προϊόντος της. Όσο για την έκθεση Laurent, η έκθεση αυτή περιορίζεται στον ισχυρισμό, χωρίς την παραμικρή απόδειξη, ότι «με την εκ νέου απόσταξη του τυποποιημένου ασβεστίου η PEM διαθέτει, σε βιομηχανικό επίπεδο, τη μέθοδο ανάλυσεως που γίνεται δεκτή σε επίπεδο εργαστηρίου και που καταλήγει στην ανάλυση των οξειδωμένων καταλοίπων της αποστάξεως».
- 114 Όσον αφορά τη μέθοδο του Cermer που χρησιμοποιεί η IPS, αρκεί η διαπίστωση ότι το ίδιο το Cermer ισχυρίζεται ότι η μεθόδός του οδηγεί σε σημαντικές αποκλίσεις και παρουσιάζει μια «δυσκολία ως προς το αντιπροσωπευτικό της δειγματοληψίας» (βλ. τα πρακτικά της επισκέψεως των μερών στο Cermer στις 4 Ιουνίου 1993).
- 115 Όσον αφορά το ζήτημα του αντιπροσωπευτικού δείγματος, επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι η PEM είχε εντοπίσει το πρόβλημα αυτό ήδη από τις 21 Δεκεμβρίου 1992. Εξάλλου, η μέριμνα της PEM να βρει λύση στο πρόβλημα αυτό επιβεβαιώνεται από το τεχνικό της σημείωμα της 2ας Μαΐου 1994 όπου συγκρίνονται οι συνέπειες διαφόρων μεθόδων, μεταξύ των οποίων και της μεθόδου του Cermer, για την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος.
- 116 Επί πλέον, από τις απαντήσεις που οι δυτικοί παραγωγοί έδωσαν στα ερωτηματολόγια της Επιτροπής προκύπτει ότι, όπως ισχυρίζεται ο Αμερικανός παραγωγός Minteq, δεν υφίσταται γνωστή αξιόπιστη μέθοδος για τη μέτρηση του οξυγόνου στο ασβέστιο (there are no known reliable methods of measuring oxygen in calcium).

- 117 Εξ αυτών προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν συνήγαγε ότι υφίσταντο δυσκολίες για να βρεθεί αξιόπιστη μέθοδος αναλύσεως.
- 118 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

ζ) Επί της χρησιμότητας των διαρρυθμίσεων στις οποίες προέβη η ΡΕΜ

— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

- 119 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι κακώς η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι διαρρυθμίσεις στις εγκαταστάσεις της ΡΕΜ αποδεικνύουν ότι η ΡΕΜ πράγματι προσπάθησε να βελτιώσει το προϊόν της.
- 120 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι όλες οι επιστολές της ΡΕΜ στις οποίες γίνεται λόγος για διαρρυθμίσεις της ΡΕΜ είναι ιδιαίτερα αόριστες. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι πληροφόρησε την Επιτροπή, με έγγραφο της 5ης Νοεμβρίου 1993, ότι, μετά την επίσκεψή της στις εγκαταστάσεις της ΡΕΜ στις 22 Οκτωβρίου 1993, αντελήφθη ότι δεν έχει γίνει καμία βελτίωση της παραγωγικής διαδικασίας. Έπρεπε να αναμείνει ένα έγγραφο της 20ής Μαΐου 1994 για να μάθει ποιες ήταν οι διαρρυθμίσεις στις οποίες προέβη η ΡΕΜ για να βελτιώσει την ποιότητα του μεταλλικού της ασβεστίου. Η προσφεύγουσα διαπίστωσε τότε με έκπληξη ότι η ΡΕΜ επέκτεινε σε ολόκληρη την παραγωγή της την τεχνική της ψύξεως του πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου υπό αργόν, επένδυση που η IPS θεωρεί δυσανάλογη σε σχέση με τις ανάγκες της. Λαμβανομένου υπόψη ότι η ψύξη υπό αργόν καθιστά δυνατή την εξοικονόμηση του 5 % του μετάλλου, η ΡΕΜ ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο για να ικανοποιήσει όχι τις ανάγκες της IPS, αλλά τις δικές της ανάγκες.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 121 Η προσφεύγουσα δεν αρνείται την ύπαρξη των διαρρυθμίσεων που απαριθμεί η Επιτροπή. Περιορίζεται να αμφισβητήσει, πρώτον, ότι τις είχε πληροφορηθεί, δεύτερον, ότι στις 22 Οκτωβρίου 1993 η ΡΕΜ βελτίωσε την παραγωγική διαδικασία και, τρίτον, ότι η ΡΕΜ προέβη σε διαρρυθμίσεις μόνον προς το συμφέρον της ΙΡΣ.
- 122 Όσον αφορά, πρώτον, τη μη πληροφόρηση σχετικά με τις διαρρυθμίσεις της ΡΕΜ, αρκεί η διαπίστωση ότι τον Ιούλιο του 1993 (έγγραφο της 2ας Ιουλίου 1993) η ΡΕΜ ανήγγειλε στην προσφεύγουσα την πρόθεσή της να προχωρήσει σε τεχνολογικές τροποποιήσεις, ότι τον Σεπτέμβριο του 1993 (έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1993), δηλαδή τρεις μήνες αργότερα, η ΡΕΜ κάλεσε την προσφεύγουσα να εξακριβώσει επί τόπου την πρόοδο στην πραγματοποίηση των διαρρυθμίσεων, ότι τον Δεκέμβριο του 1993 (τηλεομοιοτυπία της 20ής Δεκεμβρίου 1993) η ΡΕΜ περιέγραψε ορισμένες από τις διαρρυθμίσεις και ότι λεπτομερέστερη έκθεση περιλαμβάνεται στο έγγραφο της 20ής Μαΐου 1994 που ανέφερε η προσφεύγουσα.
- 123 Δεύτερον και όσον αφορά την επιστολή προς την Επιτροπή, κατά την οποία επιστολή η ΙΡΣ διαπίστωσε ότι στις 22 Οκτωβρίου 1993 η ΡΕΜ καθόλου δεν είχε βελτιώσει την παραγωγική διαδικασία, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, στην επιστολή αυτή, η ΙΡΣ δεν αρνήθηκε ότι έγιναν διαρρυθμίσεις στην ΡΕΜ, αλλά περιορίστηκε να αναφέρει ότι οι διαρρυθμίσεις αυτές «δεν είναι ικανές να βελτιώσουν την περιεκτικότητα του προϊόντος της ΡΕΜ σε ασβέστιο». Όμως, ο ισχυρισμός αυτός αμφισβητείται από την ΡΕΜ στο έγγραφό της της 2ας Δεκεμβρίου 1993 προς την Επιτροπή, όπου η ΡΕΜ διατείνεται ότι οι διαρρυθμίσεις που έγιναν μέχρι την ημερομηνία αυτή κατέστησαν δυνατή την αισθητή βελτίωση της ποιότητας του μεταλλικού ασβεστίου, ιδίως όσον αφορά την περιεκτικότητα σε αλουμίνιο και τη μείωση του ποσοστού οξυγόνου. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν αρνείται ότι οι τελικές διαρρυθμίσεις, οι οποίες εκτίθενται στο έγγραφο της ΡΕΜ της 20ής Μαΐου 1994, ήταν ικανές να βελτιώσουν το μεταλλικό ασβέστιο της τελευταίας.

- 124 Τρίτον και τελευταίον, όσο για το ότι η ΡΕΜ προέβη σε διαρρυθμίσεις για το δικό της συμφέρον, αρκεί η διαπίστωση ότι δεν μπορεί να επικριθεί το γεγονός ότι μια διαρρύθμιση που εξυπηρετεί την ΙΡΣ συνεπάγεται και οικονομίες για την ΡΕΜ. Συγκεκριμένα, όπως κρίθηκε από το Πρωτοδικείο στην προαναφερθείσα απόφασή του Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, σκέψη 258, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι επενδύσεις αυτές σκόπευαν και να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις της ΙΡΣ. Εν προκειμένω, σύμφωνα με τις ενδείξεις της ίδιας της προσφεύγουσας, η εν θερμώ εξαγωγή ράβδων ασβεστίου από τον κλίβανο ήταν ικανή να συντελέσει στην οξείδωση του ασβεστίου. Όμως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η ΡΕΜ μπορούσε να λύσει το πρόβλημα αυτό νωρίτερα, παραμένει το ότι η εν ψυχρώ εξαγωγή των ράβδων της ήταν ικανή να λύσει, όπως υπέδειξε η ίδια η προσφεύγουσα, το πρόβλημα της οξειδώσεως του μεταλλικού ασβεστίου της ΡΕΜ.
- 125 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν θεώρησε ότι οι διαρρυθμίσεις στις οποίες προέβη η ΡΕΜ αποδεικνύουν ότι η τελευταία όντως προσπάθησε να βελτιώσει την ποιότητα του προϊόντος της.
- 126 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

η) Επί του ότι η πραγματογνωμοσύνη επιβεβαιώνει ότι η ΡΕΜ τήρησε παρελκυστική τακτική

— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

- 127 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την πραγματογνωμοσύνη του κ. Laurent για να συναγάγει ότι η ΡΕΜ τήρησε παρελκυστική τακτική.

- 128 Ισχυρίζεται ότι η πραγματογνωμοσύνη, την οποία ανέθεσαν οι υπηρεσίες της στον κ. Laurent, επιβεβαιώνει την παρελκυστική τακτική της PEM. Η πραγματογνωμοσύνη αυτή αφορά τις δυνατότητες της PEM να παραγάγει προϊόν που να μπορεί να ικανοποιήσει την IPS. Συναφώς, ο πραγματογνώμονας παρατηρεί, ευθύς εξ αρχής, ότι ο καθορισμός της αιτίας των δυσκολιών που συνάντησε η προσφεύγουσα κατέστη το αντικείμενο υπεκφυγών. Στη συνέχεια, υπογραμμίζει ότι η μεθοδολογία που η PEM πρότεινε για τη γρήγορη λύση του προβλήματος δεν ακολουθήθηκε. Έτσι, σημειώθηκαν πολλές αμέλειες, δηλαδή το 1993 δεν έγινε δοκιμή σχετικά με πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο για να χρησιμεύσει ως σημείο αναφοράς για τη συνέχιση των εργασιών, δεν ελήφθησαν υπόψη τα αποτελέσματα που είχε η IPS με καναδικό μεταλλικό ασβέστιο που είχε ληφθεί με μέθοδο ανάλογη της μεθόδου της PEM, δεν καταδιώχθηκε συστηματικά το οξυγόνο, δεν αναζητήθηκε απόλυτα ομοιογενές προϊόν και δεν υλοποιήθηκαν οι πρόοδοι που σημειώθηκαν. Τέλος, ο πραγματογνώμονας επισήμανε ότι η PEM φαίνεται να διαθέτει μέθοδο αναλύσεως που της επιτρέπει να παρακολουθεί τις βελτιώσεις της ποιότητας του τυποποιημένου μεταλλικού της ασβεστίου.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 129 Πρέπει κατ' αρχάς να υπογραμμιστεί ότι, όπως ο κ. Laurent αναγνώρισε στη σελίδα 13 της εκθέσεώς του, η έκθεση αυτή στηρίζεται μόνο σε εξέταση της αλληλογραφίας μεταξύ IPS και PEM, καθόσον ο συντάκτης της εν λόγω εκθέσεως δεν είχε προσωπική γνώση των εγκαταστάσεων της PEM. Στη συνέχεια, το πόριμά του αντικρούεται από την έκθεση του πραγματογνώμονα της PEM, του καθηγητή Winand. Η τελευταία έκθεση στηρίζεται σε ανάλυση μόνον ενός εγγράφου της PEM προς την IPS, εκείνου της 20ής Μαΐου 1994, ενώ η έκθεση του κ. Laurent στηρίζεται σε εξέταση του συνόλου του φακέλου. Όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στο έγγραφο της PEM που εξέτασε ο καθηγητής Winand περιλαμβάνονται τα ουσιώδη στοιχεία των σχέσεων των δύο εταιριών κατά την περίοδο από τον Δεκέμβριο του 1992 μέχρι τον Απρίλιο του 1994. Υπό τις συνθήκες αυτές, η έκθεση του καθηγητή Winand δεν μπορεί να θεωρηθεί λιγότερο αξιόπιστη απ' ό,τι η έκθεση του κ. Laurent. Επομένως, όπως συνήγαγε το Πρωτοδικείο στην προαναφερθείσα απόφασή του Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, η έκθεση Laurent δεν είναι καθοριστικής σημασίας (βλ., συναφώς, τις σκέψεις 259 και 260 της αποφάσεως εκείνης).

- 130 Επί πλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι κύριοι ισχυρισμοί που περιέχονται στην έκθεση Laurent, δηλαδή η αντιμετώπιση του προβλήματος του ασβέστη, το πρόβλημα της πυκνότητας του μεταλλικού ασβεστίου της PEM και η ύπαρξη στην PEM μεθόδου για τη μέτρηση του οξυγόνου, έχουν ήδη εξεταστεί στην παρούσα απόφαση και έχουν κριθεί αβάσιμοι.
- 131 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν δεν συνήγαγε ότι η πραγματογνωμοσύνη του κ. Laurent επιβεβαιώνει την ύπαρξη παρελκυστικής τακτικής εκ μέρους της PEM.
- 132 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

θ) Συμπέρασμα

- 133 Από όλα τα πιο πάνω προκύπτει ότι η Επιτροπή, όταν συνήγαγε ότι η PEM πράγματι προσπάθησε να εφοδιάσει την IPS με μεταλλικό ασβέστιο και τελικά πέτυχε να της προτείνει προϊόν προσαρμοσμένο στις τεχνικές ανάγκες της, δεν υπέπεσε σε πραγματική πλάνη και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενες παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης.
- 134 Επί πλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, για την περίοδο από το 1991 μέχρι τον Οκτώβριο του 1994, τον μήνα που επιβλήθηκαν οι δασμοί αντιντάμπινγκ, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε στην προαναφερθείσα απόφαση Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (σκέψη 255) ότι ο κοινοτικός παραγωγός PEM κατέβαλε μη αμελητέες προσπάθειες προσαρμογής προκειμένου να ικανοποιήσει τις τεχνικές ανάγκες της προσφεύγουσας.

135 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και τα τρία πρώτα σκέλη του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

3. Επί του καταχρηστικού χαρακτήρα της προσφοράς της PEM της 21ης Ιουνίου 1995 (δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως)

136 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, όταν θεώρησε ότι η εμπορική προσφορά της PEM της 21ης Ιουνίου 1995 δεν έχει καταχρηστικό χαρακτήρα, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα τονίζει ότι: α) δεν αποδείχθηκε η προσφορά πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου έχοντος ειδική ποιότητα για την προσφεύγουσα· β) η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου έγινε η προσφορά πυρηνικού μεταλλικού ασβεστίου· γ) το πρόσθετο κόστος του προσφερόμενου προϊόντος είναι αδικαιολόγητο και δ) η τιμή που πρότεινε η PEM αποκλείει την προσφεύγουσα από την αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου.

α) Επί της προσφοράς πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου έχοντος ειδική ποιότητα για την προσφεύγουσα

— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

137 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν αποδείχθηκε η προσφορά πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου έχοντος ειδική ποιότητα για τις εγκαταστάσεις της. Αμφισβητεί την ανάλυση της Επιτροπής ότι η PEM παρασκεύασε προϊόν τέτοιας ποιότητας με βάση το προϊόν που δοκιμάστηκε στις εγκαταστάσεις της IPS τον Φεβρουάριο-Μάρτιο του 1995. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, το μόνο προϊόν που της προτάθηκε είναι στην πραγματικότητα το πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο της PEM, προϊόν του οποίου οι ονομασίες άλλαζαν με το πέρασμα του χρόνου, καθόσον στην αρχή απεκαλείτο απεσταγμένο μεταλλικό ασβέστιο, στη συνέχεια μεταλλικό ασβέστιο χαμηλής περιεκτικότητας σε οξυγόνο και, τέλος, πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο.

138 Κατά συνέπεια, ισχυριζόμενη ότι βάσει των δοκιμών αυτών η PEM παρασκεύασε νέο προϊόν μόνο για τις ανάγκες της IPS, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως η οποία πρέπει να οδηγήσει στην ακύρωση της αποφάσεως.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

139 Αρχεί η επισήμανση ότι, όπως προκύπτει από τον πίνακα που περιέχεται στην σελίδα 10 της αποφάσεως, το μεταλλικό ασβέστιο χαμηλής περιεκτικότητας σε οξυγόνο που πρότεινε η PEM κατά την προσφορά της τής 21ης Ιουνίου 1995 και το πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο που παράγει η PEM διαφέρουν από πολλές απόψεις, και συγκεκριμένα διαφέρουν όσον αφορά την περιεκτικότητα σε ασβέστιο (αυτή του πυρηνικού μεταλλικού ασβεστίου είναι 99,3 % κατά κατώτατο όριο, ενώ αυτή του μεταλλικού ασβεστίου που πρότεινε η PEM είναι 98,5 % κατά κατώτατο όριο), την περιεκτικότητα σε αλουμίνιο (αυτή του πυρηνικού μεταλλικού ασβεστίου είναι 0,005 % κατά ανώτατο όριο, ενώ αυτή του μεταλλικού ασβεστίου που πρότεινε η PEM είναι 0,05 % κατά ανώτατο όριο), την περιεκτικότητα σε μαγνήσιο (αυτή του πυρηνικού μεταλλικού ασβεστίου είναι 0,7 % κατά ανώτατο όριο, ενώ αυτή του μεταλλικού ασβεστίου που πρότεινε η PEM είναι 1 % κατά ανώτατο όριο), την περιεκτικότητα σε οξυγόνο (δεν μετρήθηκε για το πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο, ενώ αυτή του μεταλλικού ασβεστίου που πρότεινε η PEM είναι 0,2 % κατά ανώτατο όριο) και τα κοκκομετρικά στοιχεία (το πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο έχει τη μορφή τεμαχίων μικρότερων από 100 mm, ψηγμάτων 0/6 mm και 0/2,4 mm και ρινοισμάτων, ενώ το μεταλλικό ασβέστιο που πρότεινε η PEM έχει τη μορφή τεμαχίων μικρότερων από 70 mm με ανώτατη περιεκτικότητα 2 % σε λεπτόκοκκα μικρότερα από 0,2 mm).

140 Υπό τις συνθήκες αυτές, και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις διαφορές αυτές, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν συνήγαγε ότι το προϊόν που η PEM πρότεινε με την προσφορά της τής 21ης Ιουνίου 1995 αποτελεί διαφορετικό προϊόν από το πυρηνικό μεταλλικό ασβέστιο, και τούτο ακόμη και αν τα δύο προϊόντα λαμβάνονται με απόσταξη τυποποιημένου μεταλλικού ασβεστίου.

141 Κατά συνέπεια, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του αν ελήφθη υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου έγινε η προσφορά μεταλλικού ασβεστίου της 21ης Ιουνίου 1995

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 142 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι στην απόφαση η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου έγινε η προσφορά της 21ης Ιουνίου 1995. Έτσι, η Επιτροπή θεώρησε ικανοποιητική την εμπορική πρόταση της PEM χωρίς να αναζητήσει τους λόγους για τους οποίους η PEM δεν μπόρεσε να προσαρμόσει το τυποποιημένο μεταλλικό της ασβέστιο. Με τη συλλογιστική αυτή, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, η οποία πρέπει να οδηγήσει στην ακύρωση της αποφάσεως.
- 143 Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, σημασία δεν έχει τόσο το ζήτημα αν η PEM διαθέτει προϊόν που μπορεί να ικανοποιήσει την προσφεύγουσα, όσο το ζήτημα αν η PEM κατέβαλε προσπάθειες για να μειώσει το οξύγονο στο προϊόν αυτό.
- 144 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η προσφορά πυρηνικού μεταλλικού ασβεστίου, το οποίο ως εκ της φύσεώς του είναι ακριβότερο από το τυποποιημένο ασβέστιο, είναι το αποκορύφωμα της τακτικής αποκλεισμού που τήρησε η PEM. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η πρώτη προσφορά του προϊόντος αυτού, στις 21 Ιουλίου 1994, έγινε την επαύριο της επιβολής των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ, λίγο μετά αφότου η PEM αναγνώρισε ότι ουδείς λόγος συντρέχει να είναι η ποιότητά της διαφορετική από αυτήν της Timminco. Επί πλέον, οι δοκιμές σχετικά με αυτό το είδος μεταλλικού ασβεστίου έγιναν πάνω από δύο χρόνια μετά την επανάληψη των εμπορικών σχέσεων μεταξύ IPS και PEM. Διερωτάται επίσης ως προς τους λόγους για τους οποίους, κατά τις διαπραγματεύσεις σχετικά με την εντολή προς τους δύο παραγωγόμενες, η PEM απέκρυπτε επί πολλές εβδομάδες τη φύση του προς δοκιμή μεταλλικού ασβεστίου.

145 Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα διαστρεβλώνει την απόφαση, καθόσον, στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή δεν λέγει ούτε ότι η προσφορά πυρηνικού μεταλλικού ασβεστίου έπρεπε να ικανοποιήσει την IPS ούτε το αντίθετο. Η Επιτροπή σημειώνει ότι εμπορικές προσφορές έγιναν από την PEM στις 21 Ιουλίου 1994 και στις 21 Ιουνίου 1995 και ότι αμφοτέρες απορρίφθηκαν από την IPS.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

146 Πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά την προσφεύγουσα, το ζήτημα είναι αν η PEM όντως προσπάθησε να προσαρμόσει το τυποποιημένο μεταλλικό της ασβέστιο για να μειώσει το οξυγόνο στο προϊόν αυτό. Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι πιο πάνω κρίθηκε (βλ. τις σκέψεις 133 έως 135) ότι η Επιτροπή εξέτασε αν η PEM όντως κατέβαλε προσπάθειες για να προσαρμόσει το τυποποιημένο μεταλλικό της ασβέστιο στις τεχνικές ανάγκες της IPS, ιδίως όσον αφορά την περιεκτικότητα σε οξυγόνο, και ότι κατά την εξέταση αυτή δεν εμφιλοχώρησε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης. Διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων (βλ. πιο πάνω τις σκέψεις 92 έως 94) ότι η PEM προέβη σε επτά παραδόσεις μεταλλικού ασβεστίου για να μελετηθεί κατά διάφορες δοκιμές, παραδόσεις οι οποίες έγιναν τον Απρίλιο, Ιούνιο, Σεπτέμβριο και Νοέμβριο του 1993 καθώς και τον Φεβρουάριο και Μάρτιο του 1995, και ότι έγιναν διαρρυθμίσεις στο εργοστάσιο της PEM και στο σύστημά της παραγωγής, για να προσαρμοστούν στις ανάγκες της IPS. Επομένως, η Επιτροπή, με το να εξακριβώσει αν η PEM όντως προσπάθησε να προσαρμόσει το τυποποιημένο μεταλλικό της ασβέστιο, έλαβε πράγματι υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου έγινε η προσφορά της 21ης Ιουνίου 1995.

147 Όσο για το επιχείρημα της IPS περί της σχέσεως των σταδίων της διαδικασίας αντιντάμπινγκ με την εμπορική προσφορά, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το επιχείρημα αυτό, το οποίο προβλήθηκε από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, εξετάστηκε και απορρίφθηκε στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως.

148 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δοκιμές σχετικά με αυτό το είδος απεσταγμένου μεταλλικού ασβεστίου μπόρεσαν να γίνουν μόνο μετά την επα-

νάληψη των εμπορικών σχέσεων των δύο μερών, αρκεί η υπόμνηση ότι οι δοκιμές αυτές έγιναν καθυστερημένα λόγω της αρνήσεως της IPS να λάβει υπόψη προϊόν αυτού του είδους.

- 149 Τέλος, όσο για το επιχείρημα ότι η ΡΕΜ απέκρυπτε επί πολλές εβδομάδες τη φύση του προς δοκιμή μεταλλικού ασβεστίου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι, από τότε που άρχισαν οι διαπραγματεύσεις σχετικά με την εντολή προς τους δύο πραγματογνώμονες που θα παρευρίσκονταν στη δοκιμή του προτεινόμενου από την ΡΕΜ απεσταγμένου μεταλλικού ασβεστίου, η ΡΕΜ κατέστησε σαφές και επανέλαβε σε πολλές επιστολές της ότι επρόκειτο για «πτωχό σε οξυγόνο ασβέστιο που λαμβάνεται με απόσταξη τυποποιημένου μεταλλικού ασβεστίου».
- 150 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον έλαβε υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου έγινε η προσφορά της 21ης Ιουνίου 1995.
- 151 Κατά συνέπεια, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί του αν είναι αδικαιολόγητο το πρόσθετο κόστος του προϊόντος που προσέφερε η ΡΕΜ

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 152 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η IPS αρνήθηκε να δεχθεί τιμή στην οποία έχει μετακυλιθεί το πρόσθετο κόστος που απορρέει από το ότι η IPS ζητούσε ιδιαίτερες προδιαγραφές. Η Επιτροπή πλανάται και όταν λέγει ότι η ίδια εξακριβώσε το πρόσθετο αυτό κόστος και ότι ουδόλως δημιουργεί δυσμενείς

διακρίσεις το γεγονός ότι η PEM ζήτησε αύξηση της τιμής για να ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες ανάγκες της IPS.

- 153 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το πρόσθετο αυτό κόστος δεν δικαιολογείται από τεχνικής απόψεως. Έτσι, το πρόσθετο κόστος σχετικά με την ανάλυση οξυγόνου δεν είχε κανένα λόγο υπάρξεως, καθόσον η μέθοδος της PEM απαιτούσε μόνο δειγματοληπτικό έλεγχο και όχι έλεγχο ανά παρτίδα. Όσον αφορά το κοσκίνισμα, πρόκειται για απλούστατη εργασία η οποία γίνεται από όλους τους παραγωγούς ασβεστίου που παραδίδουν τεμάχια και η οποία δεν τους προκαλεί πρόσθετο κόστος. Όσο για τα λεπτόκοκκα, η εξάλειψή τους είναι απαραίτητη καθόσον δημιουργούν γενικά πρόβλημα ασφάλειας. Τέλος, όσον αφορά το σύστημα ψύξεως υπό αργόν, η IPS ήταν η αιτία της επενδύσεως αυτής που επέτρεψε στην PEM να προβεί σε σημαντικές οικονομίες. Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η PEM δεν έπρεπε να μετακυλίσει το πρόσθετο κόστος που προκάλεσαν οι ιδιαίτερες απαιτήσεις της IPS, δηλαδή η δειγματοληψία και η ανάλυση της περιεκτικότητας σε οξυγόνο, το κοσκίνισμα, ο έλεγχος της περιεκτικότητας σε λεπτόκοκκα και το σύστημα ψύξεως υπό αργόν, καθόσον πρόκειται για συνήθεις απαιτήσεις που έχει από κάθε έναν από τους προμηθευτές της χωρίς να δημιουργούνται πρόσθετα έξοδα και που απλώς είναι η άλλη όψη της φροντίδας που η PEM πρέπει να επιδεικνύει για τα προϊόντα της.
- 154 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός που περιέχεται στην απόφαση κατά τον οποίο και οι Ρώσοι παραγωγοί χρεώνουν με πρόσθετο κόστος είναι ανακριβής, καθόσον η απόφαση αναφέρει στο σημείο αυτό ένα έγγραφο κάποιου Ρώσου παραγωγού που ζητεί να συνυπολογιστεί το ήμισυ του κόστους μιας μεθόδου για τη μείωση του ποσοστού οξυγόνου. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα απέδειξε ότι η τιμή που κατέβαλε για τις προμήθειες αυτές έμεινε πράγματι η ίδια και ότι δεν χρεώθηκε με πρόσθετο κόστος.
- 155 Η Επιτροπή θεωρεί ότι το πρόσθετο κόστος είναι ανάλογο με τις εργασίες στις οποίες προέβη η PEM για να παρασκευάσει μεταλλικό ασβέστιο συμβατό με τις εγκαταστάσεις της IPS. Εν προκειμένω, το γεγονός ότι στην περίπτωση του Ρώσου παραγωγού δεν μετακυλίθηκε το πρόσθετο κόστος που δημιουργήθηκε από τις απαιτήσεις αυτές δεν σημαίνει ότι έπρεπε να γίνει το ίδιο με την PEM.

- 156 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι το συγκεκριμένο κόστος που συνδέεται με τη μείωση της περιεκτικότητας σε οξυγόνο δεν μετακυλίθηκε για να μη διαταραχθούν οι σχέσεις της με την προσφεύγουσα και για να δημιουργηθούν μόνιμες σχέσεις προμηθευτή και πελάτη.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 157 Πρέπει να γίνει διάκριση, αφενός, των επιχειρημάτων που η προσφεύγουσα προβάλλει για να αποδείξει ότι το πρόσθετο κόστος δεν δικαιολογείται από τεχνικής απόψεως και, αφετέρου, των επιχειρημάτων που προβάλλει για να αποδείξει ότι, εφόσον το πρόσθετο κόστος δεν οφείλεται σε ασυνήθιστη αιτίασή της, δεν έπρεπε να μετακυλιθεί σ' αυτήν.
- 158 Όσον αφορά, πρώτον, το αν το πρόσθετο κόστος δικαιολογείται από τεχνικής απόψεως, πρέπει να υπογραμμιστεί εκ προοιμίου ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τους ισχυρισμούς της ΡΕΜ που περιλαμβάνονται στο σημείο 2.2.2 του εγγράφου της τής 20ής Οκτωβρίου 1995 προς την Επιτροπή, κατά τους οποίους η μόνη αύξηση σε σχέση με την περιεχόμενη στην πρότασή της τής 21ης Ιουνίου 1995 τιμή του τυποποιημένου μεταλλικού ασβεστίου αντιστοιχεί στο πρόσθετο κόστος που δημιούργησαν αιτιάσεις της ΙΡS άσχετες με αυτή καθαυτή τη διαδικασία παραγωγής και αιτήσεις εντελώς διαφορετικές από εκείνες των άλλων πελατών της ΡΕΜ. Κατά συνέπεια, η ΡΕΜ δεν περιέλαβε στην τιμή της το κόστος σχετικά με την ύπαρξη ενός επί πλέον σταδίου καθαρισμού. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε τον ισχυρισμό ότι οι αιτιάσεις της δημιούργησαν ακριβώς το ίδιο πρόσθετο κόστος όποια και αν ήταν η ποικιλία του τυποποιημένου μεταλλικού ασβεστίου που παραδόθηκε, καθόσον, εκτός από τη χαμηλή περιεκτικότητα σε οξυγόνο η οποία δεν ελήφθη υπόψη στην τιμή που πρότεινε η ΡΕΜ, οι αιτιάσεις της δεν αφορούσαν στοιχεία σχετικά με την ουσία του προϊόντος αλλά, αντιθέτως, αφορούσαν την εξωτερική μορφή του.
- 159 Κατά το ίδιο έγγραφο, το πρόσθετο κόστος που περιέχεται στην τιμή που πρότεινε η ΡΕΜ αντιστοιχεί σε τρία κονδύλια, τα οποία οφείλονται στις αιτιάσεις να γίνουν

αναλύσεις, στις κοκκομετρικές απαιτήσεις και στη συσκευασία. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον ισχυρισμό της PEM ότι το κόστος που οφείλεται στο σύστημα ψύξεως υπό αργόν, στις προσεκτικότερες μεταφορές που επιβάλλει η καλύτερη ποιότητα, στη φθορά των πρόσθετων υλικών ή στις αλλαγές στις εγκαταστάσεις της PEM καθώς και στην αντίστοιχη συντήρηση, κόστος που, κατά την PEM, οπωσδήποτε έπρεπε να προστεθεί στα τρία πιο πάνω κονδύλια, δεν περιελήφθη στην εμπορική πρόταση της 21ης Ιουνίου 1995.

- 160 Όσον αφορά τις απαιτήσεις να γίνουν αναλύσεις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η PEM, σύμφωνα με όσα λέγει, έπρεπε να λαμβάνει ένα δείγμα από κάθε φουρνιά (400 kg) στο εργοστάσιο, να προχωρεί επί τόπου στην απόσταξη του δείγματος και στη συνέχεια να αναλύει στο κεντρικό της εργαστήριο τα κατάλοιπα της αποστάξεως, πράγμα που συνεπαγόταν πρόσθετο κόστος 962,5 FRF ανά τόνο. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αρνείται το πρόσθετο κόστος που απορρέει από τις απαιτήσεις να γίνουν αναλύσεις, αλλά αρνείται τη σκοπιμότητα του ελέγχου της περιεκτικότητας κάθε παρτίδας σε οξυγόνο. Όμως, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι απαιτήσεις να γίνουν αναλύσεις οφείλονται σε αιτήσεις της IPS και ότι η IPS συμφώνησε να γίνουν αναλύσεις κατόπιν μιας συναντήσεως που οι υπηρεσίες της Επιτροπής οργάνωσαν στις 20 Ιουνίου 1995.
- 161 Όσον αφορά τις κοκκομετρικές απαιτήσεις, δηλαδή το κοσκίνισμα και τον έλεγχο της περιεκτικότητας σε λεπτόκοκκα, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η IPS ζήτησε να κοσκινίζονται σε κόσκινο 7 cm x 7 cm τα λαμβανόμενα τεμάχια και η περιεκτικότητα σε λεπτόκοκκα μικρότερα από 0,2 mm να είναι, κατά ανώτατο όριο, 2 % κατά την έξοδο από το εργοστάσιο. Όμως, οι εργασίες αυτές απαιτούν τη μόνιμη παρουσία ενός προσώπου για να επιτηρεί τις εγκαταστάσεις κοπής/κοσκινίσματος, ενώ για τους συνηθεις πελάτες της PEM η μόνιμη αυτή επιτήρηση δεν είναι αναγκαία, πράγμα που συνεπάγεται πρόσθετο κόστος 1 490 FRF ανά τόνο.
- 162 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αρνείται το πρόσθετο αυτό κόστος, αλλά περιορίζεται να τονίσει, χωρίς να αποδείξει, ότι η εξάλειψη των λεπτόκοκκων δεν αποτελεί ιδιαίτερη απαίτηση της IPS.

- 163 Όσον αφορά το σύστημα ψύξεως υπό αργόν, πρέπει να υπομνηστεί ότι το πρόσθετο αυτό κόστος δεν περιελήφθη στην εμπορική πρόταση της PEM της 21ης Ιουνίου 1995.
- 164 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το πρόσθετο κόστος συσκευασίας, το οποίο απέρρευσε από το γεγονός ότι οι κοκκομετρικές απαιτήσεις σχετικά με το μεταλλικό ασβέστιο που παρήχθη για την IPS επέτρεψαν να τεθούν μόνον 100 kg σε κάθε κάδο και όχι 150 kg όπως συνηθίζεται στην PEM και το οποίο ανήλθε σε 518,92 FRF ανά τόνο.
- 165 Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το πρόσθετο κόστος που περιλαμβάνεται στην εμπορική πρόταση της PEM της 21ης Ιουνίου 1995 δεν δικαιολογείται από τεχνικής απόψεως.
- 166 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν έπρεπε να της καταλογιστεί το πρόσθετο κόστος, αρκεί η διαπίστωση ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι άλλοι προμηθευτές της IPS δεν περιλαμβάνουν τέτοια πρόσθετα έξοδα στις τιμές τους πώλησως, τίποτα δεν υποχρεώνει μια επιχείρηση, ανεξαρτήτως του αν βρίσκεται σε δεσπόζουσα θέση, να μη μετακυλίσει το κόστος παραγωγής στην τιμή πώλησως, πολλώ δε μάλλον όταν το κόστος αυτό οφείλεται σε προσαρμογή της μεθόδου παραγωγής της στις τεχνικές ανάγκες ειδικά ενός πελάτη.
- 167 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσως όταν ισχυρίστηκε ότι δεν δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις το γεγονός ότι η PEM αύξησε την τιμή της για να λάβει υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες της IPS.
- 168 Κατά συνέπεια, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

δ) Επί του γεγονότος ότι η τιμή που η PEM πρότεινε με την προσφορά της της 21ης Ιουνίου 1995 αποκλείει την προσφεύγουσα από την αγορά

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 169 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι αβάσιμη η άποψη της Επιτροπής ότι η PEM δεν καθόρισε την τιμή πωλήσεως του προσφερθέντος στην IPS μεταλλικού ασβεστίου σε επίπεδο που να αποκλείει την IPS από την αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου.
- 170 Συγκεκριμένα, πρώτον, το κόστος του πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου κυμαινόταν μεταξύ 28 και 30 FRF το κιλό για την PEM και καθορίστηκε σε 37 FRF για την IPS (η τιμή που πρότεινε η PEM με την προσφορά της της 21ης Ιουνίου 1995), ενώ οι δύο αυτές επιχειρήσεις πωλούσαν το διηρημένο μεταλλικό τους ασβέστιο μεταξύ 42 και 46 FRF το κιλό. Το περιθώριο κέρδους της PEM ήταν 14 έως 18 FRF το κιλό και μόνον 5 έως 9 FRF το κιλό για την IPS. Εφόσον το αναγκαίο περιθώριο κέρδους για τη διατήρηση στην αγορά είναι 9 έως 11 FRF το κιλό, η IPS περιήλθε σε δύσκολη θέση. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι οι ενδείξεις αυτές σχετικά με το περιθώριο κέρδους των δύο επιχειρήσεων, ενδείξεις που στηρίζονται σε στοιχεία που ανακοινώθηκαν από την PEM και σε κόστος παραγωγής που θεωρήθηκε ανάλογο, όντως γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή στο πλαίσιο της έρευνας που διεξήχθη κατόπιν της καταγγελίας της IPS. Επί πλέον, η προσφεύγουσα σημειώνει ότι, όταν έγινε η έρευνα αυτή, η τιμή πωλήσεως του τυποποιημένου πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου της PEM ήταν 33 FRF. Με το να ανεβάσει σε 37 FRF την τιμή πωλήσεως του πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου που προσέφερε στην IPS, η PEM φρόντισε να αποκτήσει σημαντικό πλεονέκτημα εις βάρος της IPS.
- 171 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ορθότητα όσων αναφέρει η απόφαση σχετικά με την εκ μέρους της PEM αύξηση της τιμής του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου μετά την επιβολή των δασμών αντνιντάμπινγκ. Ναι μεν η τιμή του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου της PEM έφθασε στην αρχή από 36 σε 46 FRF, πλην όμως ξανακατέβηκε σε 42 FRF, επίπεδο στο οποίο η IPS δεν μπορεί να επιβιώσει.

- 172 Η PEM επικρίνει τα στοιχεία που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, καθόσον είναι εσφαλμένα και συγχέουν τις προσφορές προς την IPS με τις τιμές αναφοράς που η PEM εφαρμόζει σε άλλους πελάτες. Ισχυρίζεται ότι η αναφορά στο κόστος του πρωτογενούς μεταλλικού της ασβεστίου είναι άνευ αντικειμένου, καθόσον πρέπει να γίνει μια πιο λογική σύγκριση μεταξύ των τιμών πώλησεως των διαφόρων ποικιλιών πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου και των διαφόρων ποικιλιών διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου. Εν προκειμένω, διατείνεται ότι η τιμή πώλησεως του τυποποιημένου πρωτογενούς μεταλλικού της ασβεστίου ήταν τον Ιούνιο του 1995 35 FRF το κιλό (και όχι 33 FRF όπως ισχυρίζεται η IPS) και η τιμή πώλησεως στην IPS του μεταλλικού της ασβεστίου με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου ήταν 37 FRF. Δεδομένου ότι η εφαρμοζόμενη από την IPS τιμή πώλησεως του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου έπρεπε, για να μείνει ανταγωνιστική με αυτήν της PEM, να ανέλθει σε 46 FRF, το περιθώριο κέρδους ήταν 11 FRF για την PEM και 9 FRF για την IPS. Υπό τις συνθήκες αυτές, το περιθώριο κέρδους των δύο επιχειρήσεων κυμαινόταν μεταξύ 9 και 11 FRF, πλαίσιο το οποίο καθιστά δυνατή τη διατήρηση στην αγορά και επί του οποίου στηρίζεται η προσφεύγουσα.
- 173 Όσο για τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η τιμή του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου έφθασε από 46 σε 42 FRF, η παρεμβαίνουσα αντιτάσσει ότι δεν προέβη σε τέτοια μείωση της τιμής. Η μέση τιμή του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου το 1995 ήταν 46,08 FRF και το 1996 45,25 FRF, η δε πτώση αυτή εξηγείται από τη μείωση του όγκου της ζήτησεως.
- 174 Η προσφεύγουσα απαντά ότι είναι εξαιρετικά απίθανο η PEM να πωλούσε στον εαυτόν της το δικό της πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο στην τιμή των 35 FRF. Όσο για τον ισχυρισμό της PEM ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, το περιθώριο κέρδους της IPS ήταν 9 FRF, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το ποσό αυτό είναι το μικρότερο που μπορεί να ανεχθεί μια επιχείρηση λειοτριβήσεως και ότι, σε μια συνάντηση με τους μετόχους της IPS, η PEM εκτίμησε το κόστος μεταποίησης της IPS μεταξύ 12 και 14 FRF.
- 175 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η IPS απέκτησε πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο τρίτων χωρών σε τιμές κοντινές με εκείνην που πρότεινε τότε η PEM, αν όχι υψηλότερες, και ότι, άπαξ επιβλήθηκαν οι δασμοί αντιντάμπινγκ, η τιμή του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου αυξήθηκε περισσότερο από εκείνην του πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου, ενισχύοντας έτσι την ανταγωνιστική θέση της IPS.

- 176 Δεύτερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, AKZO κατά Επιτροπής (Συλλογή 1986, σ. 1965), δεν μπορούσε να στηρίξει την άρνηση της Επιτροπής να διαπιστώσει την καταχρηστική πρακτική της PEM, καθόσον η απόφαση εκείνη αφορά μόνο την περίπτωση που μειώνεται η τιμή από μια επιχείρηση η οποία κατέχει δεσπόζουσα θέση και όχι την περίπτωση που αυξάνεται η τιμή αυτή. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η κατάσταση είναι διαφορετική από αυτήν που εξετάστηκε στην απόφαση εκείνη και από την πρακτική που χαρακτηρίστηκε ως καταχρηστική: η PEM προσφέρει σε ασυνήθιστα υψηλή τιμή το πρωτογενές μεταλλικό της ασβεστόιο και συγχρόνως προσφέρει σε τόσο χαμηλή τιμή το παράγωγο προϊόν ώστε να υποχρεώσει τους ανταγωνιστές της να πωλούν με ζημιά.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 177 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει στην ουσία ότι η τιμή του μεταλλικού ασβεστίου με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου που πρότεινε η PEM με την προσφορά της της 21ης Ιουνίου 1995, δηλαδή 37 FRF το κιλό, είναι ασυνήθιστα υψηλή και, ως εκ τούτου, καταχρηστική. Η τιμή αυτή, συνδυαζόμενη με τη χαμηλότερη τιμή του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου που η PEM προσφέρει στην αγορά του παράγωγου προϊόντος, υποχρεώνει τους ανταγωνιστές της να πωλούν με ζημιά για να προσπαθήσουν να διατηρηθούν στην αγορά αυτή.
- 178 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η PEM προέβη σε αυτό που η θεωρία αποκαλεί «τιμές ψαλίδι» ή «squeeze». Τιμές ψαλίδι υφίστανται όταν μια επιχείρηση, που κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά ενός μη τελικού προϊόντος και που η ίδια χρησιμοποιεί ένα μέρος της παραγωγής της για την παρασκευή ενός πιο επεξεργασμένου προϊόντος ενώ πωλεί στην αγορά το πλεόνασμα του μη τελικού προϊόντος, καθορίζει σε τέτοιο επίπεδο τις τιμές στις οποίες πωλεί το μη τελικό προϊόν σε τρίτους ώστε αυτοί να μην έχουν επαρκές περιθώριο μεταποίησης για να παραμείνουν ανταγωνιστικοί στην αγορά του μεταποιημένου προϊόντος.
- 179 Όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων που παρατέθηκαν πιο πάνω σχετικά με το αν είναι δικαιολογημένο το πρόσθετο κόστος που ελήφθη υπόψη στην τιμή που η PEM πρότεινε στις 21 Ιουνίου 1995, οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας σχετικά με το ότι η προταθείσα από την PEM τιμή έχει ως

αποτέλεσμα την αποβολή της IPS από την αγορά πρέπει να απορριφθούν λόγω του ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε αυτή ταύτη την αφετηρία της συλλογιστικής της, δηλαδή την ύπαρξη καταχρηστικών τιμών της πρώτης ύλης. Συγκεκριμένα, εφόσον η PEM δεν εφάρμοσε ούτε καταχρηστικές τιμές για την πρώτη ύλη, δηλαδή για το πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου, ούτε εξοντωτικές τιμές για το παράγωγο προϊόν, δηλαδή για το διηρημένο μεταλλικό ασβέστιο, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί, κατά πάσα πιθανότητα λόγω του υψηλότερου γι' αυτήν κόστους μεταποίησης, να παραμείνει ανταγωνιστική στην πώληση του παράγωγου προϊόντος δεν μπορεί να δικαιολογήσει τον χαρακτηρισμό της τακτικής της PEM σχετικά με τις τιμές ως καταχρηστικής. Εν προκειμένω, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ένας παραγωγός, ακόμη και σε δεσπόζουσα θέση, δεν είναι υποχρεωμένος να πωλεί τα προϊόντα του κάτω από το κόστος του παραγωγής.

180 Επί πλέον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η τιμή του μεταλλικού ασβεστίου με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου μπορεί να αφανίσει έναν ικανό ανταγωνιστή από την αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου.

181 Συγκεκριμένα, η τιμή πώλησεως στην IPS του μεταλλικού ασβεστίου με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου ήταν 37 FRF, ενώ η εφαρμοζόμενη από την IPS τιμή πώλησεως του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου έπρεπε, για να παραμείνει ανταγωνιστική με την τιμή της PEM, να ανέλθει σε 46 FRF, τιμή που η PEM εφάρμοσε το 1995, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας (παράρτημα 6 του υπομνήματος ανταπαντήσεως), καθόσον η IPS δεν μπόρεσε να αποδείξει τον ισχυρισμό της ότι η τιμή αυτή κατέβηκε σε 42 FRF. Κατά συνέπεια, η διαφορά, για την IPS, μεταξύ της τιμής του μεταλλικού ασβεστίου με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου και της τιμής του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου που έπρεπε να εφαρμόσει για να παραμείνει ανταγωνιστική στην αγορά ήταν 9 FRF. Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τηρήθηκε το πλαίσιο των 9 έως 11 FRF που αντιστοιχεί στην από την προσφεύγουσα εκτίμηση του αναγκαίου περιθωρίου για τη διατήρηση στην αγορά.

182 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι αυτή καθαυτή η τιμή των 37 FRF που η PEM πρότεινε με την εμπορική της προσφορά της 21ης Ιουνίου 1995 δεν μπορούσε να αποκλείσει από την αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου έναν μεταποιητή πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου.

- 183 Όμως, η προσφεύγουσα αντιτάσσει ότι είναι εξαιρετικά απίθανο η PEM να πωλούσε στον εαυτό της το δικό της πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο στην τιμή των 35 FRF. Εν προκειμένω, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, εφόσον η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η τιμή που η PEM εφάρμοσε στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου μπορεί να αποκλείσει τους ανταγωνιστές της, ο τρόπος που η PEM, μια καθετοποιημένη επιχείρηση, κατανέμει το περιθώριο κέρδους της δεν έχει καμία συνέπεια για τους ανταγωνιστές της. Εφόσον η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι η PEM ακολουθεί πολιτική εξοντωτικών τιμών στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου, οι αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αν η PEM πωλούσε στον εαυτόν της το δικό της μεταλλικό ασβέστιο στην τιμή των 35 FRF δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της αποφάσεως.
- 184 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι, αν το κόστος μεταποίησης του μεταλλικού ασβεστίου είναι τουλάχιστον 9 FRF για μια επιχείρηση λειοτριβήσεως, η ίδια η PEM εκτίμησε, σε μια συνάντηση μετόχων των δύο εταιριών, ότι το κόστος αυτό κυμαίνεται για την IPS μεταξύ 12 και 14 FRF. Εν προκειμένω, αφενός, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σε έγγραφο της τής 10ης Ιανουαρίου 1996 προς την Επιτροπή, η PEM αρνείται ότι έλαβε γνώση των πρακτικών της συναντήσεως με τους μετόχους της IPS που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα και, συγκεκριμένα, ότι τα πρακτικά αυτά υπογράφηκαν από την PEM. Αφετέρου, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η PEM γνώριζε ότι το κόστος μεταποίησης της προσφεύγουσας είναι ανώτερο του κόστους μιας επιχειρήσεως λειοτριβήσεως, πράγμα που δεν αποδείχθηκε, τούτο δεν θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια να θεωρηθεί καταχρηστική η από 21 Ιουνίου 1995 προσφορά τιμής.
- 185 Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι οι πελάτες της IPS δεν είναι πρόθυμοι να καταβάλλουν την αύξηση που απορρέει από το υψηλότερο κόστος μεταποίησης της IPS οφείλεται είτε στο ότι το προϊόν της, όντας ανάλογο με το προϊόν των ανταγωνιστών της, είναι πολύ ακριβό για την αγορά, οπότε η IPS δεν είναι αρκούντως αποτελεσματική για να επιβιώσει στην αγορά, είτε στο ότι το προϊόν της, αν και είναι καλύτερο από το προϊόν των ανταγωνιστών της και παρασκευάζεται με αποτελεσματικό τρόπο, δεν έχει αρκούντως εκτιμηθεί από τους πελάτες ώστε να δικαιολογηθεί η προσφορά του στην αγορά. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής (σελ. 2 της αποφάσεως) ότι η φυσική ποιότητα του προϊόντος της τής έδωσε τη δυνατότητα, τουλάχιστον μέχρι την επιβολή των δασιμών αντιντάμπινγκ τον Οκτώβριο του 1994, να εφαρμόσει τιμή που μπορούσε να φθάσει στο 25 % πάνω από τις τιμές των ανταγωνιστικών προϊόντων.

- 186 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 187 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή, όταν θεώρησε ότι η προσφορά της 21ης Ιουνίου 1995 δεν μπορούσε να αφανίσει την IPS από την αγορά, δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης.
- 188 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 189 Ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση των άρθρων 86 και 190 της Συνθήκης κατά το μέτρο που η Επιτροπή παραγνώρισε τη σχέση μεταξύ της παρελκυστικής τακτικής της ΡΕΜ και της χρησιμοποίησής της διαδικασίας αντιντάμπινγκ

- 190 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσφυγή της ΡΕΜ στη διαδικασία αντιντάμπινγκ συνιστά, μαζί με την παρελκυστική τακτική της ΡΕΜ, καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως και στοιχείο της στρατηγικής της ΡΕΜ να αποκλείσει την IPS από την αγορά. Προσάπτει στην Επιτροπή ότι, με το να μην επισημάνει στην απόφαση τη σχέση μεταξύ της παρελκυστικής τακτικής της ΡΕΜ και της χρησιμοποίησής της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 86 και παρέβη το άρθρο 190 της Συνθήκης.

1. Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα της Επιτροπής

- 191 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό του πρώτου λόγου ακυρώσεως κατά το μέρος που βασίζεται στο άρθρο 190 της Συνθήκης, για τον λόγο ότι το δικόγραφο της προσφυγής απλώς αναφέρει ότι παραβιάστηκε το άρθρο αυτό, χωρίς στη συνέχεια να στηρίζει τον ισχυρισμό αυτόν.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 192 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, βάσει του άρθρου 19, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, το οποίο δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού έχει εφαρμογή επί του Πρωτοδικείου, και βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, κάθε εισαγωγικό της δίκης έγγραφο πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Η παρουσίαση αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής για να μπορεί ο καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και το Πρωτοδικείο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο. Προς εγγύηση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, είναι αναγκαίο, για να είναι βάσει των πιο πάνω διατάξεων παραδεκτή μια προσφυγή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά με συνοχή και κατανοητό τρόπο, από το ίδιο το δικόγραφο της προσφυγής (διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1993, T-85/92, de Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20).
- 193 Ειδικότερα το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι απλώς και μόνον η γενικόλογη προβολή ισχυρισμών στο δικόγραφο της προσφυγής δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Οργανισμού του και του Κανονισμού Διαδικασίας και ότι οι λέξεις «συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών» που χρησιμοποιούνται στα κείμενα αυτά σημαίνουν ότι το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να αναφέρει ρητώς σε τί συνίσταται ο ισχυρισμός επί του οποίου στηρίζεται η προσφυγή (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1961, 19/60, 21/60, 2/61 και 3/61, Fives Lille Cail κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 631, και προαναφερθείσα διάταξη de Hoe κατά Επιτροπής, σκέψη 21).

- 194 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν περιορίστηκε σε γενικόλογη έκθεση του ισχυρισμού της αυτού στο δικόγραφο της προσφυγής, αλλά διευκρίνισε σε τί συνίσταται ο ισχυρισμός αντλώντας από αυτόν τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία. Η προσφεύγουσα εκθέτει με σαφήνεια ποια είναι τα ζητήματα που, κατ' αυτήν, η Επιτροπή δεν εξέτασε στην απόφαση. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποίησε τα ίδια επιχειρήματα για να προβάλει παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης και παράβαση του άρθρου 86 δεν εμπόδισε την καθής να προετοιμάσει την άμυνά της και το Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 195 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτός στο σύνολό του.

2. Επί της ουσίας

α) Επί της παραβάσεως του άρθρου 190 της Συνθήκης

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 196 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει το ζήτημα αν συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά η προσφυγή της PEM σε διαδικασία αντιντάμπινγκ μαζί με την τακτική της να αποκλείσει την IPS από την αγορά. Όμως, η απόφαση δεν περιέχει κανένα στοιχείο που να εξασφαλίζει ότι όντως έγινε ο έλεγχος αυτός. Εξ αυτού προκύπτει ότι, μη έχοντας προβεί σε καμία εξακρίβωση επί του ζητήματος αυτού, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 190 της Συνθήκης.

- 197 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη, καθόσον περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία της αιτιολογίας για την απόρριψη αυτής της πτυχής της καταγγελίας. Τούτο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι το δικόγραφο της προσφυγής περιέχει κριτική της αιτιολογίας, η οποία κριτική δεν θα ήταν δυνατόν να διατυπωθεί αν η αιτιολογία ήταν ανύπαρκτη.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 198 Κατά πάγια νομολογία, η απαιτούμενη από το άρθρο 190 της Συνθήκης αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της σχετικής πράξεως και πρέπει να προκύπτει από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του κοινοτικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η επιταγή αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως της προβαλλομένης αιτιολογίας και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να εξειδικεύει όλα τα σχετικά πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις επιταγές του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 1985, 296/82 και 318/82, Κάτω Χώρες και Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 809, σκέψη 19· της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-350/88, Delacre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-395, σκέψεις 15 και 16· της 29ης Φεβρουαρίου 1996, C-56/93, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-723, σκέψη 86, και της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63).
- 199 Ειδικότερα, όταν πρόκειται για απόφαση της Επιτροπής που απορρίπτει καταγγελία, το Πρωτοδικείο έχει κρίνει ότι η Επιτροπή, στην αιτιολογία των αποφάσεων που εκδίδει για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού, δεν είναι υποχρεωμένη να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι για να στηρίξουν το αίτημά τους, αλλά αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν ουσιώδη σημασία στο πλαίσιο της οικονομίας της αποφάσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1993, T-7/92, Asia

Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-669, σκέψη 31, και της 27ης Νοεμβρίου 1997, C-224/95, Tremblay κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2215, σκέψη 57).

- 200 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την εξέταση του δεύτερου και τρίτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή στην απόφαση εξέτασε λεπτομερώς το αν υπήρξε παρελκυστική τακτική εκ μέρους της ΡΕΜ, πράγμα που αποτελεί προϋπόθεση για τη φερόμενη καταστρατήγηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ από την ΡΕΜ. Εξάλλου, τα σημεία της επίδικης αποφάσεως που αφορούν την αιτίαση περί καταστρατήγησης της διαδικασίας αντιντάμπινγκ έχουν ως εξής:

«Από την αρχή της διαδικασίας η Επιτροπή επέμενε στο ότι αυτή καθαντή η προσφυγή σε νόμιμο μέσο του κοινοτικού δικαίου, όπως είναι η διαδικασία στον τομέα του ντάμπινγκ, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά κατάχρηση υπό την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης.

Όσον αφορά τη φερόμενη προσπάθεια της ΡΕΜ κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ να ανακοινώσει παραπλανητικά στοιχεία στην Επιτροπή, πρέπει να υπομνηστεί ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ, και ιδίως ο κανονισμός 2423/88, παρέχει στην Επιτροπή την αναγκαία εξουσία για την εξακριβωση των στοιχείων που υποβάλλουν τα ενδιαφερόμενα μέρη στο πλαίσιο μιας έρευνας. Εν προκειμένω, [η προσφεύγουσα] μετέσχε πλήρως στη διαδικασία και, επί πλέον, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή κατά του κανονισμού που εκδόθηκε από το Συμβούλιο. Του Πρωτοδικείου και όχι της Επιτροπής έργο είναι να κρίνει αν είναι βάσιμα τα μέτρα που ελήφθησαν κατά της Κίνας και της Ρωσίας.

Κατά συνέπεια, αυτή η πτυχή της καταγγελίας πρέπει να απορριφθεί.»

- 201 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τα προπαρατεθέντα σημεία, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με ολόκληρη την απόφαση, εκθέτουν τους λόγους απορρίψεως της

αιτιάσεως περί καταστρατηγήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και έδωσαν στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να γνωρίσει επαρκώς τους λόγους δικαιολογήσεως του μέτρου, προκειμένου να υπερασπίσει τα δικαιώματά της. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, αφενός, εκθέτει την άποψή της σχετικά με τη νομική δυνατότητα να θεωρηθεί αντίθετη προς το άρθρο 86 η προσφυγή στη διαδικασία αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, αποφαινεται επί της νομιμότητας αυτής καθαυτής της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

- 202 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να εξακριβώσει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν ουσιώδη σημασία στο πλαίσιο της οικονομίας της απόφασως.
- 203 Επομένως, η επίδικη απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Κατά συνέπεια, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί της παραβάσεως του άρθρου 86 της Συνθήκης

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 204 Η προσφεύγουσα επικρίνει την απόφαση κατά το μέτρο που εκθέτει ότι αυτή καθαυτή η προσφυγή σε νόμιμο μέσο του κοινοτικού δικαίου, όπως είναι η διαδικασία στον τομέα του ντάμπινγκ, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά κατάχρηση υπό την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης. Συγκεκριμένα, ο ισχυρισμός αυτός, ο οποίος διατυπώθηκε από την αρχή της διαδικασίας, δείχνει σαφώς ότι ουδόλωσ εξετάστηκε η ενδεχόμενη σχέση μεταξύ της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και της συμπεριφοράς της ΡΕΜ έναντι του ανταγωνιστή της.
- 205 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το κύριο ζήτημα που τέθηκε στη ΓΔ IV ήταν να εξακριβώσει σε ποιο μέτρο η ΡΕΜ προέβη σε καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως όταν προσέφυγε στη διαδικασία αντιντάμπινγκ τηρώντας

συγχρόνως τακτική αποκλεισμού. Εν προκειμένω, οι εξακριβώσεις που έγιναν από την Επιτροπή ήσαν ανεπαρκείς καθόσον ελέγχθηκε μόνον αν συμφωνούν και έχουν συνοχή μεταξύ τους τα έγγραφα που κοινοποίησε η ΡΕΜ κατά τις έρευνες «αντιντάμπινγκ» και «ανταγωνισμός».

- 206 Η προσφεύγουσα στηρίζεται στην απόφαση 91/299/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1990, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/33.133.Γ: ανθρακικό νάτριο — Solvay) (ΕΕ 1991, L 152, σ. 21, στο εξής: απόφαση Solvay), όπου η Επιτροπή τόνισε τις συνέπειες που μπορεί να έχει στην εμπορική πολιτική μιας επιχειρήσεως η θέλησή της να διατηρηθούν μέτρα αντιντάμπινγκ, και στην απόφαση Extramet II, όπου το Δικαστήριο αναγνώρισε τον στενό σύνδεσμο μεταξύ του τομέα του ντάμπινγκ και του τομέα του ανταγωνισμού, για να κρίνει το κύρος ενός κανονισμού αντιντάμπινγκ, και ακύρωσε έναν κανονισμό επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ με το σκεπτικό ότι τα κοινοτικά όργανα δεν εξέτασαν την τυχόν συμβολή της ΡΕΜ στη ζημία που οφειλόταν στην άρνησή της πώλησεως προς την προσφεύγουσα. Εξάλλου, στις προτάσεις του, ο γενικός εισαγγελέας F. G. Jacobs διευκρίνισε ότι στις υποθέσεις ντάμπινγκ τα κοινοτικά όργανα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα σχετικά στοιχεία της πολιτικής ανταγωνισμού (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα F. G. Jacobs στην υπόθεση Extramet II, Συλλογή 1992, σ. I-3828).
- 207 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει τα στοιχεία που αποδεικνύουν τη θέληση της ΡΕΜ να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία αντιντάμπινγκ για να αποκλείσει την IPS από την αγορά.
- 208 Ο σύνδεσμος μεταξύ των σταδίων της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και των διαφόρων σταδίων των σχέσεων μεταξύ ΡΕΜ και IPS είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικός. Έτσι, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, πρώτον, ότι, όταν άρχισε η διαδικασία αντιντάμπινγκ, η ΡΕΜ της πρότεινε να της παραδώσει πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο ποιότητας με αντάλλαγμα τη δέσμευση να μην αμφισβητήσει τη διαδικασία αντιντάμπινγκ. Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι καθ' όλη τη διαδικασία η ΡΕΜ συμπεριφέρθηκε με διγλωσσία. Από τη μια πλευρά, η ΡΕΜ ζήτησε από την Επιτροπή την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ διευκρινίζοντάς της ότι δεν μπορεί να παρασκευάσει το πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο που αναμένει η προσφεύγουσα, ενώ από την άλλη πλευρά η ΡΕΜ ανέφερε στην προσφεύγουσα ότι συνεχίζει να εργάζεται για την παρασκευή προϊόντος συμβατού με τις εγκαταστάσεις της. Τέλος, η προσφεύγουσα

υπογραμμίζει ότι, λίγο μετά την επιβολή των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ, επανελήφθησαν οι σχέσεις μεταξύ της PEM και της προσφεύγουσας, αλλά η PEM έπαυσε να ασχολείται με τη δυνατότητα παραγωγής κατάλληλου για την IPS τυποποιημένου πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου από τη στιγμή που επιβλήθηκαν οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ.

209 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφυγή της PEM στη διαδικασία αντιντάμπινγκ εξηγείται τόσο από τη θέληση να αποκατασταθούν στην κοινοτική αγορά τιμές που αποτελούν απόρροια θεμιτού ανταγωνισμού όσο και από τη θέληση να εφοδιάζει τους πελάτες της και στην αγορά του πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου και στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου. Έτσι, η PEM είχε εμπορικό συμφέρον να παραδίδει στην προσφεύγουσα.

210 Η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί τόσο την ύπαρξη όσο και τη φύση της προβαλλομένης από την προσφεύγουσα σχέσεως μεταξύ των πτυχών «αντιντάμπινγκ» και «ανταγωνισμός» των διαφόρων διαδικασιών. Κατά την παρεμβαίνουσα, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας εκπλήσσει καθόσον η IPS αντιτάχθηκε στη σκέψη του Πρωτοδικείου να αναστείλει τη διαδικασία στην υπόθεση T-2/95 μέχρις ότου περατωθεί η έγγραφη διαδικασία στην παρούσα υπόθεση, με την αιτιολογία ότι η έρευνα που διεξήγαγε η ΓΔ IV δεν έχει καμία σχέση με την έρευνα που διεξήγαγε η Γενική Διεύθυνση «Εξωτερικές σχέσεις» (ΓΔ I).

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

211 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι το κύριο ζήτημα ήταν να εξακριβωθεί σε ποιο μέτρο η PEM προέβη σε καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως όταν προσέφυγε στη διαδικασία αντιντάμπινγκ ακολουθώντας συγχρόνως τη φερόμενη τακτική της να αποκλείσει την IPS από τη σχετική αγορά.

212 Όμως, κατά την εξέταση του δεύτερου και τρίτου λόγου ακυρώσεως κρίθηκε ότι η PEM δεν προέβη σε καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως με τακτική

αποκλεισμού της IPS. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι αβάσιμο δεδομένου ότι το στοιχείο επί του οποίου στηρίζεται, δηλαδή η ύπαρξη τακτικής αποκλεισμού, δεν αποδείχθηκε.

- 213 Στη συνέχεια, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι αυτή καθαυτή η προσφυγή της PEM στη διαδικασία αντιντάμπινγκ συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι αυτή καθαυτή η προσφυγή σε νόμιμο μέσο, και ειδικότερα η συμμετοχή μιας επιχειρήσεως σε έρευνα που διεξάγεται από τα κοινοτικά όργανα, δεν μπορεί να θεωρηθεί αντίθετη προς το άρθρο 86 της Συνθήκης. Εν προκειμένω, η διαδικασία αντιντάμπινγκ σκοπό έχει να αποκαταστήσει προς το κοινοτικό συμφέρον ανόθευτο ανταγωνισμό στην αγορά και συνεπάγεται τη διεξαγωγή ενδεδειγμένου έρευνας από τα κοινοτικά όργανα κατά τη διάρκεια της οποίας ακούγονται τα ενδιαφερόμενα μέρη και η οποία μπορεί να καταλήξει στην έκδοση δεσμευτικής κοινοτικής πράξεως. Ο ισχυρισμός ότι αυτή καθαυτή η προσφυγή σε μια τέτοια διαδικασία είναι από μόνη της αντίθετη προς το άρθρο 86 της Συνθήκης καταλήγει στην άρνηση στις επιχειρήσεις του δικαιώματος προσφυγής σε νόμιμα μέσα που προβλέπονται χάριν του κοινοτικού συμφέροντος.
- 214 Επί πλέον, τα στοιχεία που η προσφεύγουσα επικαλέστηκε για να αποδείξει τη θέληση της PEM να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία αντιντάμπινγκ για τον αποκλεισμό της IPS από την αγορά δεν αποδείχθηκαν. Έτσι, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η PEM της ζήτησε να μην αμφισβητήσει τη διαδικασία αντιντάμπινγκ με αντάλλαγμα τη δέσμευση της PEM να της παραδίδει το αναμενόμενο προϊόν. Ο ισχυρισμός αυτός εμφανίζεται μόνο σε μια επιστολή της IPS της 13ης Ιουλίου 1993 και διαψεύστηκε ρητώς από την PEM σε επιστολή της 19ης Ιουλίου 1993. Το έγγραφο της PEM της 17ης Μαΐου 1993, που η προσφεύγουσα παρέθεσε στο υπόμνημα απαντήσεως, απλώς αναφέρει ότι η IPS έχει αναλάβει δεσμεύσεις έναντι της PEM χωρίς να αποδεικνύει ότι η PEM ζήτησε τις δεσμεύσεις αυτές από την IPS.
- 215 Όσο για τη διγλωσσία που η PEM φέρεται ότι είχε έναντι της IPS και της Επιτροπής, αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή χωρίς να διαψευστεί από την προσφεύγουσα, η ΓΔ IV εξέτασε τα πληροφοριακά στοιχεία που η PEM ανακοίνωσε στη ΓΔ I στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ και επιβεβαίωσε ότι είναι αληθή και ότι έχουν συνοχή μεταξύ τους.

- 216 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η PEM έπαυσε να ασχολείται με τη δυνατότητα παραγωγής κατάλληλου για την IPS τυποποιημένου πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου από τη στιγμή που επιβλήθηκαν οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ, αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως κρίθηκε στις σκέψεις 92 έως 95 της παρούσας αποφάσεως, η PEM δεν έπαυσε να ασχολείται με τη δυνατότητα αυτή και κατάφερε να προσφέρει στην IPS, στις 21 Ιουνίου 1995, πρωτογενές μεταλλικό ασβέστιο με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου προσαρμοσμένο στις ανάγκες της IPS.
- 217 Τέλος, η προσφεύγουσα αβάσιμα επικαλείται την προαναφερθείσα απόφαση Solvay, καθόσον, στην απόφαση εκείνη, η Επιτροπή επισήμανε τη θέληση της σχετικής επιχειρήσεως να διατηρηθούν τα μέτρα αντιντάμπινγκ μόνο στο σχετικό με τα πραγματικά περιστατικά μέρος της αποφάσεως και δεν συνήγαγε εξ αυτού καμία έννομη συνέπεια. Επί πλέον, τα πραγματικά περιστατικά ήσαν πολύ διαφορετικά, καθόσον στην απόφαση Solvay πρόκειτο για ηθελημένες προσπάθειες ναρκοθετήσεως της έρευνας στο πλαίσιο αποδεδειγμένης στρατηγικής αποκλεισμού ανταγωνιστών από την αγορά. Όσον αφορά την προαναφερθείσα απόφαση Extramet II και τις προαναφερθείσες προτάσεις του γενικού εισαγγελέα F. G. Jacobs στην υπόθεση εκείνη, να μεν η ακύρωση του τότε επίδικου κανονισμού αποτελεί κύρωση για τη μη εξέταση από τα κοινοτικά όργανα της τυχόν συμβολής της PEM στη ζημία που προκλήθηκε, πλην όμως το Δικαστήριο δεν προδίκασε το πόρισμα της εξετάσεως του ζητήματος αυτού από τις κοινοτικές αρχές. Η εξέταση αυτή της συμπεριφοράς της PEM έγινε από την Επιτροπή κατά τη δεύτερη έρευνα αντιντάμπινγκ, η οποία κατέληξε στην έκδοση του κανονισμού 2557/94, και οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η συμπεριφορά της PEM δεν συνετέλεσε στη ζημία του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Η ανάλυση αυτή επιβεβαιώθηκε από το Πρωτοδικείο στην προαναφερθείσα απόφασή του Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου.
- 218 Επομένως, η Επιτροπή, όταν θεώρησε ότι η συμμετοχή της PEM στη διαδικασία αντιντάμπινγκ δεν συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως με σκοπό τον αποκλεισμό της IPS από την ευρωπαϊκή αγορά του μεταλλικού ασβεστίου, δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης.
- 219 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 220 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι, με την άρνησή της να της κοινοποιήσει ορισμένα έγγραφα του φακέλου που το κοινοτικό αυτό όργανο χρησιμοποίησε για να διαμορφώσει την άποψή του, παρέβη ουσιώδη τύπο κατά τη διαδικασία που οδήγησε στη λήψη της αποφάσεως.
- 221 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή, με έγγραφο της 15ης Απριλίου 1996, να της κοινοποιήσει διάφορα έγγραφα τα οποία αναφέρει η ανακοίνωση της 18ης Μαρτίου 1996 που έγινε βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63. Πρόκειται, αφενός, για έγγραφα που αποδεικνύουν ότι η ΡΕΜ μελέτησε όλες τις προτάσεις και όλα τα τεχνικά επιχειρήματα της προσφεύγουσας και πραγματοποίησε πλείστες δοκιμές σχετικά με μια τροποποιημένη μέθοδο και, αφετέρου, για εσωτερικά σημειώματα που η ΡΕΜ προσκόμισε στη ΓΔ IV για να υπογραμμίσει το επείγον των διαρρυθμίσεων που έπρεπε να γίνουν στο εργοστάσιό της. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε από την Επιτροπή με έγγραφο της 7ης Ιουνίου 1996 λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα των ζητηθέντων εγγράφων. Όμως, κατά την προσφεύγουσα, τα έγγραφα αυτά δεν μπορούσαν να θεωρηθούν εμπιστευτικά έναντι αυτής, καθόσον αφορούν εργασίες για να της εξασφαλιστεί ικανοποιητικός εφοδιασμός. Κατά συνέπεια, έπρεπε να της κοινοποιηθούν.
- 222 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η απόφαση διευκρινίζει το σύνολο των στοιχείων βάσει των οποίων το κοινοτικό όργανο απέρριψε την καταγγελία της προσφεύγουσας και ότι εκείνος που υπέβαλε καταγγελία δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει μια δικαστική διαδικασία για να επιτύχει την κοινοποίηση εγγράφων που περιέχουν επιχειρηματικά απόρρητα στα οποία δεν μπόρεσε να αποκτήσει πρόσβαση στο πλαίσιο μιας διοικητικής διαδικασίας.
- 223 Η προσφεύγουσα αντιτάσσει ότι η Επιτροπή όντως στηρίχθηκε στα έγγραφα και εσωτερικά σημειώματα της ΡΕΜ για να αποδείξει τη θέληση της επιχειρήσεως αυτής

να της παραδίδει το αοβέστιο που ζητήθηκε και ότι εν προκειμένω το ζήτημα δεν είναι να ζητηθεί από το Πρωτοδικείο να διατάξει την προσκόμιση εμπιστευτικών εγγράφων, αλλά μόνο να κριθεί αν η Επιτροπή είχε την εξουσία να αποφασίσει να μη κοινοποιήσει ορισμένα έγγραφα σε εκείνον που υπέβαλε καταγγελία.

- 224 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα συσχετίζει τη λύση που έδωσε η απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1987, 142/84 και 156/84, ΒΑΤ και Reynolds κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. Ι-4487, σκέψεις 19 και 20) με την πρακτική της ΓΔ ΙV που καθιέρωσε η απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, T-36/91, ΙCΙ κατά Επιτροπής (Συλλογή 1995, σ. ΙΙ-1847, σκέψεις 102 και 103), για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είναι δυνατόν να διατηρηθεί η εμπιστευτικότητα ορισμένων εγγράφων με την απάλειψη, σύμφωνα με τις υποδείξεις του συντάκτη του εγγράφου, των ευαίσθητων χωρίων πριν από την κοινοποίησή τους στους ενδιαφερόμενους τρίτους. Η προσφεύγουσα παραθέτει και τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1997, T-90/96, Peugeot κατά Επιτροπής (Συλλογή 1997, σ. ΙΙ-663), όπου το Δικαστήριο πληροφόρησε την επιχείρηση για την πρόθεσή του να ανακοινώσει στους υποβαλόντες καταγγελία τις απαντήσεις της και ζήτησε από την επιχείρηση να υποδείξει και δικαιολογήσει ποιες από τις πληροφορίες αυτές πρέπει να θεωρηθούν εμπιστευτικές. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έπρεπε εν προκειμένω να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο.
- 225 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, στο έγγραφό της της 7ης Ιουνίου 1996 με το οποίο απέρριψε την αίτηση κοινοποίησης των εγγράφων αυτών, ανέφερε τη δυνατότητα προσφυγής στον σύμβουλο ακροάσεων, πράγμα που η IPS θεώρησε ότι δεν χρειαζόταν να πράξει.
- 226 Η προσφεύγουσα αντιτάσσει ότι, με το έγγραφό της της 15ης Απριλίου 1996, όντως ζήτησε να επιληφθεί της υποθέσεως ο σύμβουλος ακροάσεων, αλλά ότι αποθαρρύνθηκε από την απάντηση της Επιτροπής της 7ης Ιουνίου 1996, η οποία διευκρινίζει ότι το διάβημα αυτό δεν φαίνεται σκόπιμο καθόσον, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών και νομικών στοιχείων του φακέλου, δεν θα καθιστούσε δυνατή την τροποποίηση της απόψεως της Επιτροπής, που είχε προηγουμένως διατυπωθεί στην ανακοίνωσή της βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 227 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα είχε τη διαδικαστική δυνατότητα να προσφύγει στον σύμβουλο ακροάσεων για να λάβει τα ζητηθέντα έγγραφα και ότι, παρά ταύτα, δεν άσκησε το δικαίωμα αυτό. Εν προκειμένω, κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο έγγραφό της της 7ης Ιουνίου 1996, η Επιτροπή την αποθάρρυνε να προσφύγει στον σύμβουλο ακροάσεων. Αντιθέτως, ο υπεύθυνος για τον φάκελο αυτόν στην Επιτροπή κάλεσε την προσφεύγουσα να προσφύγει στον σύμβουλο ακροάσεων λέγοντάς της: «Σε περίπτωση που εμμένετε στη διαφωνία σας με την προαναφερθείσα άποψη σχετικά με τις αιτήσεις σας πρόσθετης προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα του φακέλου και ακροάσεως, σας προτείνω να απευθυνθείτε στον σύμβουλο ακροάσεων σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει η απόφαση της Επιτροπής της 12ης Δεκεμβρίου 1994 περί των καθηκόντων που ανατίθενται στους συμβούλους ακροάσεων στο πλαίσιο των ενώπιον της Επιτροπής διαδικασιών για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού (EE L 330, της 21ης Νοεμβρίου 1994, σ. 67)». Κατά συνέπεια, τίποτα δεν εμπόδιζε την προσφεύγουσα να αποφασίσει σχετικά με τη χρησιμότητα του να προσφύγει στον σύμβουλο ακροάσεων, μολονότι τούτο δεν είναι υποχρεωτικό.
- 228 Στη συνέχεια, πρέπει να επισημανθεί ότι, με το έγγραφό της της 7ης Ιουνίου 1996, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι τα έγγραφα που ζήτησε η IPS «αφορούν συγκεκριμένες μεθόδους παρασκευής ενός ανταγωνιστή προμηθευτή, το κόστος του, τους πελάτες του, τις τιμές του και τις πωλήσεις του. Τα πληροφοριακά αυτά στοιχεία ελήφθησαν κατ' εφαρμογήν των εξουσιών που παρέχει στην Επιτροπή ο κανονισμός [17] και έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα».
- 229 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως κατά τις διοικητικές διαδικασίες ενώπιον της Επιτροπής στον τομέα των εφαρμοστέων επί των ελιχειρήσεων κανόνων ανταγωνισμού επιβάλλεται μόνον έναντι των ελιχειρήσεων στις οποίες ενδέχεται να επιβληθούν κυρώσεις με απόφαση της Επιτροπής διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81 ΕΚ) ή του άρθρου 86 της ίδιας Συνθήκης, καθόσον τα δικαιώματα των τρίτων, όπως καθιερώνονται από το άρθρο 19 του κανονισμού 17, περιορίζονται στο δικαίωμα συμμετοχής στη διοικητική διαδικασία (προαναφερθείσα απόφαση ΒΑΤ και Reynols κατά Επιτροπής, σκέψεις 19 και 20). Εξ αυτού προκύπτει ότι η Επιτροπή διαθέτει ορισμένη διακριτική ευχέρεια να λάβει υπόψη, στην απόφασή της, τις

γραπτές και ενδεχομένως τις προφορικές παρατηρήσεις που υποβάλλουν οι τρίτοι. Ειδικότερα, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι τρίτοι δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι διαθέτουν δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο της Επιτροπής υπό τις ίδιες συνθήκες υπό τις οποίες έχουν το δικαίωμα αυτό οι διωκόμενες επιχειρήσεις (προαναφερθείσα απόφαση ΑΚΖΟ κατά Επιτροπής, σκέψεις 27 και 28, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1994, T-17/93, Matra Hachette κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. ΙΙ-595, σκέψη 34). Εν προκειμένω, το Δικαστήριο έχει υπογραμμίσει ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να κοινοποιηθούν σε εκείνον που υπέβαλε καταγγελία· έγγραφα που περιέχουν επιχειρηματικά απόρρητα (προαναφερθείσες αποφάσεις ΑΚΖΟ κατά Επιτροπής, σκέψη 28, και ΒΑΤ και Reynols κατά Επιτροπής, σκέψη 21).

230 Εν πάση περιπτώσει, στην παρούσα υπόθεση τα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονται στα έγγραφα που δεν κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα βρίσκονται είτε στην απόφαση είτε σε άλλα έγγραφα που κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, η μη κοινοποίηση των σχετικών εγγράφων δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια την έλλειψη νομιμότητας της διαδικασίας στο σύνολό της.

231 Συγκεκριμένα, όσον αφορά τα έγγραφα που αποδεικνύουν ότι η ΡΕΜ μελέτησε όλες τις προτάσεις και όλα τα τεχνικά επιχειρήματα της προσφεύγουσας και πραγματοποίησε πλείστες δοκιμές σχετικά με μια τροποποιημένη μέθοδο, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι στην απόφαση η Επιτροπή προβαίνει σε λεπτομερή απαρίθμηση των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίζεται (σελίδα 14 της αποφάσεως) και ότι η προσφεύγουσα ήδη γνώριζε τα περιστατικά αυτά, ιδίως μέσω του εγγράφου της 20ής Μαΐου 1994 της ΡΕΜ προς την ΙΡΣ.

232 Όσον αφορά το επείγον των διαρρυθμίσεων, αρκεί η επισήμανση ότι, αν υποθεθεί ότι το επείγον αυτό είναι ουσιώδες για να αποδειχθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας, η Επιτροπή απέδειξε το επείγον των διαρρυθμίσεων βασιζόμενη σε έγγραφα του φακέλου, δηλαδή στις απαντήσεις στις επιστολές της ΙΡΣ, που διαβιβάστηκαν στην προσφεύγουσα εντός λογικών προθεσμιών (βλ. τη σελίδα 14 της αποφάσεως).

- 233 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν η Επιτροπή δεν διέθετε τα έγγραφα των οποίων την κοινοποίηση ζήτησε η IPS, η έμβαση της υποθέσεως θα ήταν η ίδια. Επομένως, δεν θίχτηκαν τα δικαιώματα της προσφεύγουσας.
- 234 Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 235 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 236 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με σχετικό αίτημα της τελευταίας.
- 237 Η παρεμβαίνουσα ΡΕΜ ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα που προκλήθηκαν από την παρέμβασή της. Υπό τις συνθήκες της παρούσας υποθέσεως, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της ΡΕΜ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα Pechiney électrométallurgie.

García-Valdecasas

Lindh

Cooke

Βηλαράς

Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Νοεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

P. Lindh

II - 3825

Περιεχόμενα

Το ιστορικό της διαφοράς	II - 3761
Α. Το σχετικό προϊόν	II - 3761
Β. Οι σχετικές επιχειρήσεις	II - 3763
Γ. Η υπόθεση Extramet industrie κατά Συμβουλίου (C-358/89)	II - 3764
Δ. Η υπόθεση Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (T-2/95)	II - 3764
Ε. Οι σχέσεις μεταξύ IPS και PEM	II - 3765
ΣΤ. Η διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής	II - 3766
Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και τα αιτήματα των διαδίκων	II - 3768
Επί της ουσίας	II - 3771
Επί του δευτέρου και τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλονται πραγματική πλάνη, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης στο μέτρο που η Επιτροπή αρνήθηκε να συναγάγει ότι η PEM τήρησε παρελκυστική τακτική	II - 3771
1. Επί της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ως προς το ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι υπήρχαν εναλλακτικοί προμηθευτές (τέταρτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως)	II - 3772
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3772
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3774
2. Επί της υπάρξεως πραγματικής πλάνης, πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και παράβασης του άρθρου 86 της Συνθήκης στο μέτρο που η Επιτροπή συνήγαγε ότι η PEM πράγματι προσπάθησε να εφοδιάσει την IPS με μεταλλικό ασβέστιο (πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και πρώτο, δεύτερο και τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως)	II - 3776
α) Επί της δυσκολίας της PEM να λύσει το πρόβλημα της παρασκευής προϊόντος προσαρμοσμένου στις ανάγκες της IPS, πρόβλημα που έχει λυθεί από τους άλλους παραγωγούς	II - 3778
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3778
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3779
β) Επί της απαιτήσεως ιδιαίτερων προδιαγραφών εκ μέρους της IPS	II - 3780
— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας	II - 3780
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3780
γ) Επί της μη ανακοινώσεως από τους άλλους παραγωγούς της περιεκτικότητας του μεταλλικού τους ασβεστίου σε οξυγόνο	II - 3781
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3781
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3782

δ)Επί της αποδείξεως, με την ανταλλαγή επιστολών, των προσπαθειών της PEM.	II - 3783
– Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3783
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3784
ε)Επί της αντιμετώπισεως του προβλήματος του λερώματος από τον ασβέστη ...	II - 3786
– Επιχειρήματα της προσφεύγουσας	II - 3786
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3787
στ)Επί της δυσκολίας για την κατάληξη σε αξιόπιστη μέθοδο αναλύσεως	II - 3788
– Επιχειρήματα της προσφεύγουσας	II - 3788
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3789
ζ)Επί της χρησιμότητας των διαρρυθμίσεων στις οποίες προέβη η PEM	II - 3791
– Επιχειρήματα της προσφεύγουσας	II - 3791
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3792
η)Επί του ότι η πραγματογνωμοσύνη επιβεβαιώνει ότι η PEM τήρησε παρελκυστική τακτική	II - 3793
– Επιχειρήματα της προσφεύγουσας	II - 3793
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3794
θ)Συμπέρασμα	II - 3795
3. Επί του καταχρηστικού χαρακτήρα της προσφοράς της PEM της 21ης Ιουνίου 1995 (δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως)	II - 3796
α)Επί της προσφοράς πρωτογενούς μεταλλικού ασβεστίου έχοντος ειδική ποιότητα για την προσφεύγουσα	II - 3796
– Επιχειρήματα της προσφεύγουσας	II - 3796
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3797
β)Επί του αν ελήφθη υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου έγινε η προσφορά μεταλλικού ασβεστίου της 21ης Ιουνίου 1995	II - 3798
– Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3798
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3799
γ)Επί του αν είναι αδικαιολόγητο το πρόσθετο κόστος του προϊόντος που προσέφερε η PEM	II - 3800
– Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3800
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3802
δ)Επί του γεγονότος ότι η τιμή που η PEM πρότεινε με την προσφορά της τής 21ης Ιουνίου 1995 αποκλείει την προσφεύγουσα από την αγορά	II - 3805
– Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3805
– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3807
	II - 3827

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση των άρθρων 86 και 190 της Συνθήκης κατά το μέτρο που η Επιτροπή παραγνώρισε τη σχέση μεταξύ της παρελκυστικής τακτικής της ΡΕΜ και της χρησιμοποίησεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ	Π - 3810
1. Επί του παραδεκτού	Π - 3811
Επιχειρήματα της Επιτροπής	Π - 3811
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	Π - 3811
2. Επί της ουσίας	Π - 3812
α) Επί της παραβάσεως του άρθρου 190 της Συνθήκης	Π - 3812
— Επιχειρήματα των διαδίκων	Π - 3812
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	Π - 3813
β) Επί της παραβάσεως του άρθρου 86 της Συνθήκης	Π - 3815
— Επιχειρήματα των διαδίκων	Π - 3815
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	Π - 3817
Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση ουσιάδους τύπου	Π - 3820
Επιχειρήματα των διαδίκων	Π - 3820
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	Π - 3822
Επί των δικαστικών εξόδων	Π - 3824